

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

2019. gada 1. – 7. oktobris

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

Nr. 37 (1599)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

SALLIJA BENFELDE

Divas dienas, 29. un 30. septembrī, Pasaules latviešu mākslas centrā (PLMC) un Vidzemes koncertzālē Cēsis notika Pasaules latviešu kultūras konference, kuŗas galvenās temas bija latvisķās identitātes nozīme kultūrā, valodas vienotība un atšķirības, kā arī dziesmu un deju nozīme latvisķās kopības uzturēšanā ārpus Latvijas.

Pirms konferences Amerikas latviešu apvienības Kultūras nozares vadītāja Līga Ejupe sacīja: "Mēs, tie, kuŗi dzīvo ārpus Latvijas, jau gadiem zinām – kultūra ir tā, kas mūs cieši saista ar Latviju. Kultūra ir kā lime, kas satur kopā latviešu sabiedrību ASV, Kanadā un citur pasaulei un savieno mūs ar tautu Latvija." Konference to vēlreiz apliecināja.

Šais dienās Cēsis satikās latviešu kultūras un mākslas personības un diskusijas gan stāstīja par savu pieredzi, gan dalījās pārdomās par to, kas dažādās mākslas un kultūras nozarēs latviešiem aktuāls.

Abas konferences dienas vainagoja koncerti – sestdien atklāšanas koncertā pēc PBLA Kultūras fonda valdes priekšēža Jura Ķeniņa uzrunas skanēja latviešu mūzikas retumi – Tālivalža Ķeniņa

Pasaules latviešu kultūras konference Cēsis

PASAULES LATVIEŠU KULTŪRAS KONFERENCE

CĒSIS, 2019. GADA 29.-30. SEPTEMBRIS

PBLA aktivisti pēc labi padarīta darba

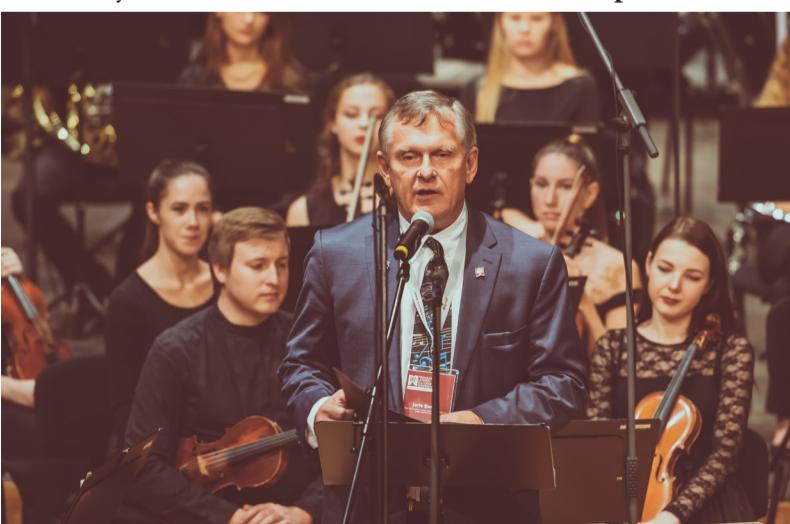
Runā māksliniece Guna Muntheima

Dainis Mjartāns skaidro Valdim Prancānam Z. Sapieša mākslu

Uzstājas mākslas zinātniece Elita Jansone

PBLA Kultūras fonda priekšsēdis Juris Ķeniņš runā orķestra priekšā – sev ierastajā vidē

Latvisko norišu kalendārs

2. lpp.

Par Valsts prezidenta E. Levita vizīti ASV

3. lpp.

Franka Gordona un Sallijas Benfeldes komentāri

5. lpp.

Par baltiešu ģenerāļiem Sibirijā

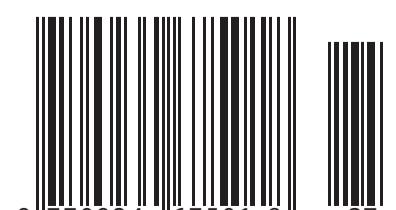
8. – 9. lpp.

Ērkšķaina celš uz demokratiju

9. lpp.

Young Audiences Latvijas skolās

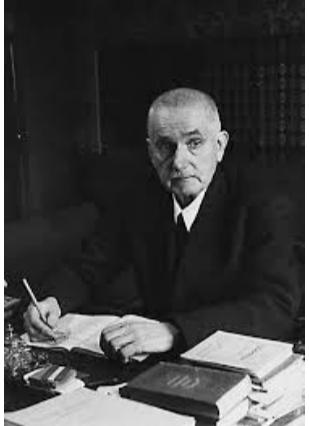
11. lpp.

LATVISO NORIŠU KALENDĀRS

27. SEPTEMBRS

Endzelīns un LU simtgade
LU 100. gadadiena ir laba reize, lai atcerētos un pieminētu savā ziņā spēcīgāko LU stūrakmeni – valodnieku profesoru Jāni Endzelinu.

Šāda piemiņa jau drīz notiks simboliski zīmīgā vietā – Rīgā, Raiņa kapos, pie Jāņa Endzelina atdusas vietas – piektien, 27. septembrī, plkst. 12.

Kad neatkarīgā Latvijas republika bija nodibināta tikai nepilnu gadu agrāk, tad jau drīz, 1919. gada 28. septembrī, dibināja Latvijas Universitāti. Tad tūlīn pat arī, jau 1920. gadā, LU filoloģijas un filozofijas fakultātē, kā mācībspēks darbu sāka profesors Jānis Endzelīns. Šādi mūsu *Alma mater* LU bija likts pamats baltu valodu zinātnei un pētniecībai, ko Endzelīns turpināja visu savu mūžu – bez tam arī darbodamies Terminoloģijas komisijā, Filologu biedrībā, RLB Zinību komisijā, vēl neskaitāmās ārvalstu zinātnu biedrībās. Tādējādi Endzelīns arī vispārēja filoloģijas pētniecībā pavēra logu baltu valodu zinātnei un viņa vārds un nozīme ir cieņā joprojām pasaules valodniecībā.

Ipaši atzīmējams ir Endzelīna redaktora un paša darbs pie monumentalās Kārļa Milenbacha Latviešu valodas vārdnīcas. Tādējādi tagad, atskatoties Latvijas Valsts un Latvijas Universitātes simtgadēs, gribam pieminēt arī otru mūsu valodas dižgaru Kārli Milenbachu. Arī viņa atdusas vietā Rīgā, Lielajos kapos, nesen ir droši nostabilizēti pamati Milenbacha piemineklim.

Tagad, LU simtgadē, gan tomēr arī pieminēt savulaik labi iecerēto, malā pabidito, vēl neiste-noto Endzelīna darbības vietu – Latvijas Universitātes, Zinātnu akadēmijas un Rīgas Latviešu biedrības – kopējo projektu: Milenbacha un Endzelīna pieminekli – parka aplīti, iepreti LU galvenās ēkas ieejai. Pat Rīgas Dome tolaik savā nākamajā budžetā jau bija iezīmējusi nopietnu summu naudas, lai sakārtotu pieminekļa apkaimi.

Mūsu valsts un kultūras nozīmīgākās vērtības – brīvība un valoda būtu, netālu viena otrai blakus – tādējādi mums pašiem un mūsu draugiem uzskatāmi: Brīvības piemineklis un dižo valodnieku/zinātnieku piemineklis pretī mūsu LU!

Vēsturiskie pagājušās simtgades līkloči šo abu valodnieku

nozīmi mūsu tautas apziņā nobīdījuši pagātnē. Vēl gan pastāv dzīva cerība, ka jaunajā simtgadē un pašu noteiktā valstī reiz arī atdzīvosies šo patieso vērtību nozīme un izpratne – kāda tā mūsu valodai jau ir Eiropā un pasaules zinātnē.

Bij. RLB LVAK vadītāja, Maija Sinka-Gobiņa

3. OKTOBRS

Koklētāju nometne "Kokles balss pasaule" Driedorfā, Vācijā

Koklēšana, spēles prasmju attīstīšana, spēlešanas technikas, improvizācija, tradicionālā dziedāšana, tautasdzesmu stāsti, zaptēšana, muzicešana, draudzēšanās mūzikā, sadziedāšanās, vakarešana.

Laiks: 3. – 6. oktobris

Vieta: Kreisjugendheim Heisterberg, Am Weiher 2, 35759 Driedorf-Heisterberg.

Grupas: pilnīgie iesācēji, mūžīgie iesācēji, jaunie koklētāji (12 – 18 gadi), prasmīgie spēlētāji.

3. OKTOBRS

Adelaidē radio latviešu valodā

Ceturtdienās no plkst. 19 – 20 5EBI-FM 103.1MHz vai tiešraide internetā: www.5ebi.com.au.

7. OKTOBRS

Semināru cikls: Kā atgriezties Latvijā? 4. cikls – Latgale

4. seminārs – Latgale, 7. oktobrī plkst. 18 – 20, Latvijas vēstniecībā Stokholmā, Zviedrijā, Odengatan 5. Ja interesējies par darba iespējām Latvijā, skolas gaitām bērniem un sadzīviskiem jautājumiem, piedalies informātīvajos semināros par:

- Vakancēm Latvijas reģionos un prasībām potenciālajiem darba rēmējiem;

- Atbalsta iespējām remigrantiem, t.sk. ģimenēm ar skolas vecuma bērniem;

- Novadniekiem, kuri atgriezušies, viņu pieredzi un iespējamo sociālo atbalstu;

- Latviešu valodas apguvi tālmācībā bērniem un pieaugušajiem.

Semināros klātienē vai tiešsaistē būs iespēja uzdot jautājumus:

Regionālajiem remigrācijas koordinatoriem;

Biedrības "Ar pasaules pieredzi Latvijā" (AppLV) biedriem, kas

SARUNU CIKLS - KĀ ATGRIEZTIES LATVIJĀ?

Latvijas vēstniecībā Stokholmā

atgriezušies Latvijā no ārvalstīm un var iepazīstināt ar savu pieredzi un sniegt noderīgus padomus;

Neatkarīgās izglītības biedrības (NIB) pārstāvētajām skolām reģionos, kurās uzņem remigrāciju bērnus;

Darba devēju platformai "YourMove".

Plānotie datumi pieciem reģionālajiem semināriem:

4. Latgale – 7. oktobris

5. Zemgale – 21. oktobris

Semināri notiks Latvijas vēstniecībā Stokholmā, Zviedrijā, Odengatan 5 no plkst. 18 – 20 (pēc Zviedrijas laika).

Semināri ir bezmaksas, bet klāties dalībai obligāta iepriekšēja pieteikšanās, jāņem līdzi personu apliecināš dokuments.

8. OKTOBRS

Latvijas filmu cikls Berlinē

Latvijas vēstniecība Berlinē, sadarbībā ar Berlines kinoteātri Kino Krokodil (Greifenhagener Str. 32, 10437 Berlin), aicina apmeklēt Latvijas filmu ciklu "Vai viegli būt jaunam? Latvijas jaunatne un Trešā Atmoda".

Šo filmu ciklu atklāsim š. g. 8. oktobrī ar legendāro Jura Podieka filmu "Vai viegli būt jaunam?" Bet jau 20. septembrī aicinām uz vācu režisora Rainer Kōmers dokumentālo filmu "Lettischer Sommer". Infomācija par Latvijas filmu ciklu kinotētrī Kino Krokodil vēl sekos atsevišķi. Papildu infomācija pieejama arī kinoteātra mājaslapā.

Kino Krokodil

08.10. – 26.10.2019 sadarbībā ar Latvijas Republikas vēstniecību Vācijā

Otrdiens, 08.10. Eröffnung – Ist es leicht, jung zu sein?

VAI VIEGLI BUT JAUNAM – IS IT EASY TO BE YOUNG (1986) Juris Podnieks

Sestdiens, 12.10. – Lailas Pa-kalnījas īsfilmas

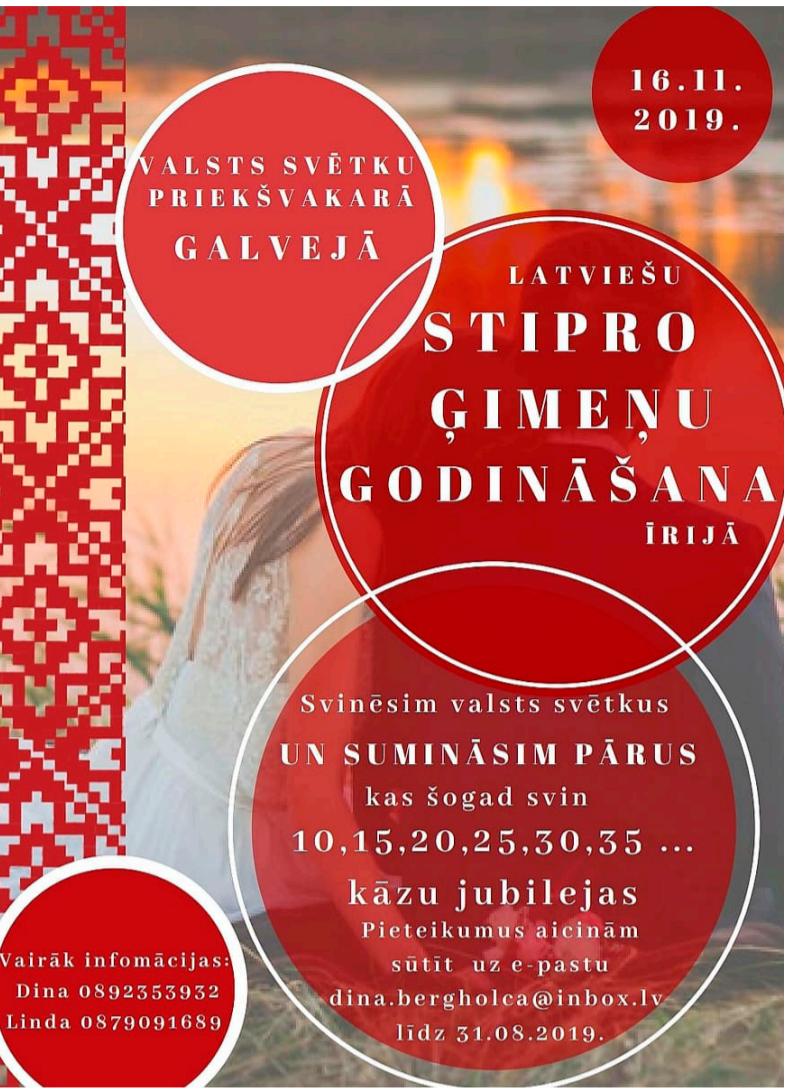
VEŁA – THE LINEN / DIE WÄSCHE (1991)

PRĀMIS – THE FERRY / DIE FÄHRE (1994)

PASTS – THE MAIL / DIE POST (1995)

BUSS – THE BUS / DER BUS (2004)

SARUNU CIKLS - KĀ ATGRIEZTIES LATVIJĀ?

Otrdiens, 15.10. Ivars Seleckis ŠĶĒRSIELA – CROSSROAD STREET (1988)

Sestdiens, 26.10. – Wilde

Technojahre Rīgā DEJU LAIKMETS – ERA OF DANCE (2017) Viktors Buda

"CARNIVAL YOUTH" KONCERTTŪRE

Billetes: carnivalyouth.lv/tour

10. oktobris – Substanz, Mu-nich, Germany

11. oktobris – Gaskessel, Bern, Switzerland

12. oktobris – Bogen F, Zurich, Switzerland

14. oktobris – Molotow Ham-burg, Germany

15. oktobris – Kantine Am Bergain, Berlin, Germany

16. oktobris – Ostpol, Dresden, Germany

18. oktobris – Goldmucke, Düsseldorf, Germany

19. oktobris – The great Räng Teng Teng, Freiburg, Germany

20. oktobris – White Noise, Stuttgart, Germany

18. OKTOBRS

Magnetic Latvia Kino konference

Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra (LIAA) aicina kino producentus un filmu nozares profesionālus piedalīties *Magnetic Latvia* Kino konferencē, kas notiks 2019. gada 18. – 19. oktobrī Rīgā.

Nāc un uzdanco kopā ar mums!

Ieeja par brīvu. Priečāsimies par ziedojumiem.

Kalendārs tapis sadarbībā ar latviesiem.com

16.11. 2019.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Valsts prezidents Egils Levits vizītē ASV

Lai varētu efektīvi cīnīties ar aktuālajām problēmām, Apvienoto Nāciju Organizācijai (ANO) ir jāmainās līdzī laikam, uzrunā ANO Generālās asamblejas sesijas dalībniekiem Nujorkā sacīja Latvijas Valsts prezidents Egils Levits. Gan savas runas sākumā, gan arī noslēgumā viņš īsi atgādināja Latvijas un Baltijas vēsturē svarīgus notikumus un uzsvēra, cik svarīgi ir izmantot multilaterālisma sniegtais iespējas. "Lai saglabātu mieru un drošību pasaule, starptautiskajai kārtībai ir jābūt stabili veidotai uz multilaterālisma, iekļautības un tiesību noteikumos balstītiem principiem. Tās aizsargāšana un stiprināšana ir mūsu kopīgs uzdevums. Apvienoto Nāciju Organizācija ir un būs multilaterālisma un tiesību noteikumos balstītas pasaules kārtības centrālā institūcija," runas sākuma daļā pauða Valsts prezidents.

Pēc viņa teiktā, piederē rāda, ka visefektīvāk var sasniegt vēlamo, darbojoties tieši daudzpusējā formātā, tādēļ arī Latvija aktīvi izmanto visas iespējas padarīt mūsu pasauli mierīgāku un taisnīgāku. Kārtība, kas balstās uz daudzpusēju sadarbību, nepieļauj ANO Statūtos iestrādāto mērķu un principu neievērošanu no ANO dalībvalsts puses attiecībā uz kādas citas valsts teritorīalo nedalāmību un suverēnitāti, uzsvēra Levits. Šajā kontekstā viņš atgādināja, ka Krievija joprojām pārkāpj starptautisko tiesību principus, turpinot ignorēt kā Ukrainas, tā arī Gruzijas teritorīalo nedalāmību. "Šāda klaja necieņas izrādīšana starptautisko tiesību principiem nedrīkst klūt par jaunu normu. Latvijas piemērs rāda, ka tiesiskuma, demokratijas un cilvēktiesību principu garantēšana ir svarīgs priekšnosacījums tam, lai valsts varētu veiksmīgi pilnveidoties. Tādēļ Latvija ir gatava aktīvi piedalīties šo principu nostiprināšanā starptautiskajās tiesībās," sacīja Valsts prezidents. Runas izskanā Levits atgādināja par *Baltijas ceļu* un par to, cik daudz kopš tā laika Latvija ir sasniegusi. "Pēdējo 30 gadu gaitā Latvija un tās iedzīvotāji ir piedzīvojuši iespādīgas pārmaiņas. Uzskatu, ka arī ANO ir jāmainās – jāpielāgojas mūsdieni apstākļiem, lai varētu cīnīties ar šobrid aktuālajām problēmām," sacīja Valsts prezidents. Viņš mudināja ANO izmantot laiku, kas atlicis līdz tās dibināšanas 75. gadadienai, lai padarītu organizācijas darbu mērķtiecīgāku un vērtīgāku. "Dosim jaunu sparu organizācijas darbam pie iekšējām reformām, it īpaši pie Drošības padomes pārveides. ANO ir jāattīstās, lai tā nezaudētu savu ietekmi," uzsvēra Levits. Viņš norādīja, ka ANO Statūtos ierakstītie principi mūsdienās ir tikpat aktuāli

kā to pieņemšanas brīdī pirms 74 gadiem. "Man ir liels prieks, ka Latvijai tagad ir brīvība dzīvot saskaņā ar šiem principiem savā zemē, kā arī atbildība tos aizstāvēt visā pasaule," savu runu ANO Generālās asamblejas sesijas dalībniekiem noslēdza Levits.

Valsts prezidents iesniedz ANO Latvijas deklarāciju

Valsts prezidents Egils Levits 24. septembrī Nujorkā ANO Generālās asamblejas laikā iesniedza deklarāciju, kas apstiprina, ka Latvija pievienojas Starptautiskās tiesas obligātajai jurisdikcijai. E. Levits norāda: "Tas, ka Latvija pievienojas Starptautiskās tiesas obligātai jurisdikcijai, apliecina mūsu valsts gatavību pilnībā iesaistīties starptautiskajā sistēmā un likuma varas nostiprināšanā. Šis solis dos iespējas Latvijai, ja nepieciešams, vērsties pret valstīm, kas nepildītu starptautiskās saistības pret Latviju."

Deklarācija sagatavota atbilstoši Saeimas 2017. gada 30. novembrī pieņemtajam likumam, ar ko Latvija atzīst ANO ietvaros izveidotās Starptautiskās tiesas obligāto jurisdikciju. Līdz ar to Latvija varēs vērsties un būt viena no pusēm Starptautiskajā tiesā, lai risinātu starptautiskus strīdus. Starptautiskā tiesa izveidota 1945. gadā, un tā ir galvenā ANO juridiskā institūcija mierīgai juridiski starptautisku strīdu norēgulēšanai. Tās lēmumi ir saistīti konkrētajos tiesas procesos iesaistītajām valstīm. Starptautiskās tiesas obligāto jurisdikciju šobrīd ir atzinušas 73 pasaules valstis, tostarp 23 Eiropas Savienības. Jāpiemin, ka Latvija bija atzinusi Starptautiskās tiesas priekšteces – Pastāvīgās starptautiskās tiesas – jurisdikciju pirms Latvijas okupācijas 1940. gadā.

25. septembrī ANO Generālās asamblejas laikā Nujorkā Valsts prezidents Egils Levits piedalījās ANO Ilgtspējīgas attīstības mērķu 6. paneļdiskusijā "Redzējums 2020–2030" un pastāstīja par Latvijas pieredzi Nacionālā attīstības plāna 2027 (NAP 2027) izstrādē.

Paneļdiskusijā

25. septembrī Valsts prezidents Egils Levits ANO Generālās asamblejas laikā tikās ar Gruzijas prezidenti Salomi Zurabišvili (*H. E. Ms Salome Zourabichvili*), pārrunājot pozitīvās divpusējās attiecības, Eiropas Savienības (ES) Austrumu partnerību, ANO dienaskārtību un Eiropas Padomes aktuālītātēs.

Egils Levits tiekas ar Gruzijas prezidenti Salomi Zurabišvili

E. Levits atkārtoti uzsvēra, ka Latvija atbalsta Gruzijas teritorīalo integrātīti, ko arī atzīmēja savā uzrunā ANO Generālajai asamblejai. S. Zurabišvili pateicās par izpratni un sniegu atbalstu. Gruzijas prezidente sarunā pastāstīja par savas valsts progresu, īpaši akcentējot reformu gaitu tieslietu jomā. E. Levits un S. Zurabišvili runāja par ES Austrumu partnerības stiprināšanu un Gruzijas eiroatlantisko virzību.

27. septembrī Valsts prezidents Egils Levits, noslēdzot vizīti Amerikas Savienotajās Valstīs, apmeklēja vienu no ASV un pasaules prestižākajām universitātēm – Prinstonas Universitāti.

Tiekoties ar universitātes studentiem un profesoriem (*attēlā*), E. Levits runāja par Latvijas redzējumu uz Baltijas un Ziemeļvalstu sadarbību aktuālajā Eiropas Savienības un globālo izaicinājumu situācijā. Tāpat tika uzsvērta transatlantisko attiecību stiprā saikne, kas, par spīti atšķirīgajam skatījumam uz atsevišķiem jautājumiem, ir nemainīgi spēcīga.

Valsts prezidents apmeklē Ipkū

Valsts prezidents Egils Levits apmeklēja Ipkū pagastu, tiekoties ar vietējiem lauksaimniekiem, kultūras cilvēkiem un Igaunijas pilsētas Moisakilas iedzīvotājiem.

Ipkū apmeklējuma laikā // Foto: Valsts prezidenta kanceleja

Prezidents ar lielu atzinību novērtēja Ipkū brīvprātīgā entuziasma Maira Čukura un Tartu Seppa biedrības darbu, atjaunojot slaveinā igauņu mītologa un tulkojāja Reiņa Seppa mājas "Eglītes", kurās tapuši daudzi tulkojumi, tai skaitā islandiešu "Eddas dziesmas".

E. Levits kopš inaugurācijas ir apmeklējis visas inaugūrācijas runā minētās Latvijas robežvietas, uzsverot vienvērtības principu attiecībā pret visām mūsu zemes vietām. Atbildot uz Ipkū iedzīvotāju jautājumiem, prezidents to pamatoja.

Iznākusi Vairas Viķes-Freibergas jaunā grāmata

Latvijas Kultūras akadēmijā atvērtās svētkus piedzīvoja eks-prezidentes Vairas Viķes-Freibergas jaunā grāmata *The Singer of Songs. On Cognitive Schemas and Sequential Structuring in Longer Latvian Folk Songs*, kas izdota apgādā "Zinātne".

mumu, ar kuŗu viņš netika apstiprināts LU rektora amatā, informējoties. Apturot Ministru kabineta rīkojuma darbību, tiek apturētas visas ar to radītās tiesiskās sekas. Tādējādi Gvido Straube zaudē rektora vietas izpildītāja statusu un par rektora pienākumu izpildītāju ir atzīstams pieteicējs. Tāpat šobrīd ir zudis tiesiskais pamats atkārtoti organizēt rektora vēlēšanas, skaidroja tiesā.

Šīs tiesas lēmums nozīmē, ka līdz brīdim, kad lieta tiķis izskatīta pēc būtības, jūnijā notikušās rektora vēlēšanas ir uzskatāmas par leģitīmām. Tiesa pirmšķietami secināja, ka daļa no rīkojumā norāditājiem pārkāpumiem nav konstatējami, savukārt daļai nav tiesiskas nozīmes, jo tie nav tieši saistīti ar rektora ievēlēšanu vai ir nebūtiski.

LTV raidījums iegūst augstāko Eiropas apbalvojumu

Latvijas Televīzijas (LTV) Ziņu dienesta raidījums "Aizliegtais paņēmiens" 24. septembrī Romā ieņuvis augstāko novērtējumu Eiropas raidījuma komandai pērn, gatavojoties Saeimas vēlēšanām, radīja jaunu un Latvijas televīzijas nerēdzētu pārbaudījumu partiju lideriem – "Izlaušanās spēli "Latvija". Tagad tas atzinīgi novērtēts Eiropas mediju un televīzijas formātu profesionālu vidū. Forumā par labāko oriģinālformātu sacentās 18 dažādi televīziju radītāji formāti. bet "Aizliegtā paņēmienā" radītāis atzīts par labāko un radošāko projektu. Raidījuma "Aizliegtais paņēmiens" vadītājs ir Guntis Bojārs.

Par godu valstu draudzībai Rīgā būs Ukrainas dārzs

Rīgas dome atbalstījusi ieceri Maskavas priekšpilsētā esošā Klussā dārza daļai piešķirt parallēlnosaukumu – Ukrainas dārzs.

Ar šādu lūgumu pašvaldībā vērsies Ukrainas vēstnieks Latvijā, kuŗš šādu nosaukumu vēlējies piešķirt skvēram starp Lāčplēša ielu un Firsu Sadovņikova ielu. Tomēr Rīgas vietvārdū un pilsetvērtības objektu nosaukumu komisija lēmusi par labu territorijai Klusajā dārzā. Plānots, ka Ukrainas dārzs atradīsies territorijā uz Jēkabpils ielas. Kopējā parka platība ir 4,73 hektari. Ukrainas galvaspilsētā Kijevā jau ir izveidots un labiekārtots Latvijas skvērs. Pret nosaukuma maiņu neiebilstot arī Valsts valodas centrs.

Tiesa aptur Muižniekam nelabvēlīgo valdības lēmumu

Administratīvā rajona tiesa apturējusi Latvijas Universitātes (LU) rektoram Indriķim Muižniekam nelabvēlīgo Ministru kabinetā lē-

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Krievijā pret latviešu publicistu Visvaldi Lāci sākta kriminālīeta

Krievijas Izmeklēšanas komiteja ierosinājusi kriminālīetu pret latviešu publicistu un bijušo Saeimas deputātu Visvaldi Lāci par "nacisma attaisnošanu", pavēstīja komitejas oficiālā pārstāvē Svetlana Petrenko. Atbilstoši Krievijas Izmeklēšanas komitejas ziņām, Lācis 2017. gadā atkārtoti izdevis grāmatu "Latviešu leģions patiesības gaismā".

"Kā bijušais šī leģiona dalībnieks viņš šī izdevuma lappusēs akceptē un izsaka atbalstu kaļavīru īstenojām vajāšanas aktīvitatēm Otrā pasaules kara gados okupētajās Baltkrievijas PSR, Pleskavas, Leņingradas un Novgorodas apgabalu teritorijās," ziņu aģentūrai *Interfax* tādu viedokli pauða Petrenko. Komiteja uzskata, ka tādējādi Lācis attaisno kāra noziegumus pret mierigajiem iedzīvotājiem, ko pastrādājuši Vācijas bruņotspēku Latviešu SS leģiona saistībā ietilpušie policijas bataljoni.

Mores kauju atcere

Otrā pasaules kara laikā – 1944. gada septembrī beigās – Morē norisinājās vienas no sīvākajām kaujām Latvijas teritorijā starp Padomju armiju un latviešu leģiona kaļavīriem, kas bija iesaukti vācu armijā. Latviešu leģiona kaļavīri, cīnoties savā zemē pret desmitkārtīgu pārspēku, divas nedēļas aizturēja šai Siguldas aizsardzības linijā Padomju armijas virzību uz Rīgu. Tas ietekmēja turpmākos vēsturiskos notikumus.

Mores kauju 75. gadskārtas atceres pasākumos Siguldas novada Mores pagastā piedalījās aizsardzības ministrs Artis Pabriks, godinot kaujas kritušos kaļavīrus
// Foto: Aizsardzības ministrija

"Mūsu pienākums ir šos Latvijas patriotus godāt no visiem dvēseles dzīļumiem. Atcerēsimies, ka ar katru gadu legionāru mūsu rindām diemžēl paliek arvien mazāk, šobrīd Latvijas Nacionālo kaļavīru biedrības rindās viņu ir tikai nedaudz vairāk par 30. Godāsim krijušo legionāru piemiņu, neļausim nevienam viņu piemiņu nonievāt! Latvijas legionāri ir latviešu tautas un valsts lepnumi," piemīnas brīdi Latvijas legionāru brāļu kapos pie Roznēnu ozola uzsverā aizsardzības ministrs Artis Pabriks.

Sagaida Latvijas karavīrus no Afgānīstānas un Mali

30. septembrī, Nacionālo bruņoto spēku Apvienotajā stābā svīnīgā ceremonijā sveica Latvijas kaļavīrus, kuri atgriezušies no starptautiskajām operācijām Afgānīstānā un Mali. Svinīgajā ceremonijā kaļavīrus sveica Nacionālo bruņoto spēku Apvienotā stāba priekšnieka vietniens operacionālajos jautājumos brigādes ģenerālis Georgs Kerlins.

Norvēģijas terroraktu upuru piemiņai – arī latviešu mākslinieces kalta roze

Kopš asiņainākās traģēdijas Norvēģijas vēsturē, kad terroraktos Oslo pilsētā un Ūtejas salā tika nogalināti 77 cilvēki, bet simtiem ievainoti, pagājuši vairāk nekā astoņi gadi, un tagad tika atklāts pieminelis traģēdijas upuru piemiņai.

1000 dzelzs rozes pie Oslo Doma baznīcas vienmēr atgādinās, ko Norvēgijai un pasaulei nodarīja Anderss Bērings Breiviks. Viena no šim rozēm ir latviešu mākslinieces Kristīnes Lagzdas Hāpanenas darināta.

Jelgavas pilī godina Francijas karali Luiju XVIII

Klātesot Burbonu karaliskās dinastijas institūta pārstāvjiem, Jelgavā pieminēts Francijas karalnams. Jelgavas – tolaik Mitavas – pils uz vairākiem gadiem savulaik bija Francijas karala Luija XVIII un viņa galma pagaidu mājvieta.

Karala ierašanās bija saistīta ar Lielo Franču revolūciju. Padzīts no dzimtenes, viņš bija spiests meklēt patvērumu citviet Eiropā. Luijs XVIII Francijā atgriezās tikai pēc Napoleona nāves. Par Francijas karala Mitavā pavadito laiku tagad atgādinās pie pils atklātās piemiņas plāksnes. Pilsētā cer, ka šī vēsturiskā fakta populārizēšana piesaistīs vairāk tūristu.

Latvijas Universitātei – 100

Tikai Latvijas Universitāti atklājot, ir pilnvērtīgi pasludināta arī Latvijas valsts. Ar šādu domu pirms simt gadiem – 1919. gada 28. septembrī – dibināta Latvijas augstskola, nākamā Latvijas Universitāte, augstākā zinātnes un izglītības iestāde jaunajā valstī.

Izšķiroša nozīme nacionālās augstskolas idejas īstenošanā bija Latvijas skolotāju un izglītības darbinieku kongresam 1917. gadā Tērbatā. Kongresā izveidoja Augstskolas komiteju, kas publiskoja rezolūciju "Par latviešu augstskolu", uzsverot, ka jaunajā universitātē nepieciešama dabaszinātņu, humanitāro un technisko zinātnu vienotība.

No 1919. līdz 1940. gadam Latvijas Universitāte bija Latvijā lielākais augstākās izglītības, zinātnes un kultūras centrs, kurā veidojās un attīstījās intelligence. "Šis svarīgais notikums apzīmē jaunu laikmetu latviešu tautas kultūras dzīvē, un Latvijas Tautas padomes vārdā es nesu uz to sveicienu tik-patmācībuspēkiem – profesoriem, docentiem, kā arī studējošai jaunatnei," Tautas padomes priekšsēža Jāņa Čakstes vārdus svinīgajā brīdi citēja 1919. gada *Valdības Vēstnesis*.

Līdz ar LU simtgades svinībām Arēnā Rīga, universitātes pētnieki, studenti, skolēni un citi interesenti pulcējās arī LU Akadēmiskajā centrā *Zinātnieki nakts stacijās*. Apmeklētāji iesaistījās kosmosa izpētes darbnīcā, vēroja augus mikroskopā.

Tika atvērta LU simtgadei veltīta grāmata "Mēs. Latvijas Universitāte no vēstures nākotnei". Izdevums veltīts LU vēsturei, kā arī universitātes, sabiedrības un valsts attiecībām dažādos politiskajos laikmetos. Atklāta arī izstāde "Gadsimta students". Tās centrā ir Latvijas Universitātes studenti simt gadu gaitā. Prezentētas LU simtgadei veltītas pastmarkas, ko veidojis mākslinieks Girts Grīva. Rīgas Doma baznīcā notika ikgaudējais ekumēniskais dievkalpojums, kas šogad veltīts Latvijas Universitātes simtgadei.

23. septembrī notika LU Senāta svīnīgā sēde, kurā uzrunu teicā Valsts prezidents Egils Levits un izglītības un zinātnes ministre Ilga Šuplinska. Notika starptautisks simpozijss "Universitāte un sabiedrība; jauns skatījums uz nacionālās valsts izaugsmi un vērtībām". Vakarā Nacionālajā operā notika gadsimta koncerts, kurā uzstājās maestro Raimonds Pauls, Valsts akadēmiskais koris *Latvija*, Latvijas Nacionālais simfoniskais orkestris.

Piekto reizi notiks Pasaules diktāts latviešu valodā

Novembrī jau piekto reizi notiks Pasaules diktāts latviešu valodā, kurā ikvienam būs iespēja pārbaudit savas zināšanas latviešu valodā, liecina pasākuma mājaslapā publicētā informācija. Diktāta rakstīšana paredzēta 9. novembrī. Klātienē to varēs darīt desmit Latvijas pilsētās. Diktātu varēs rakstīt arī tiešsaistē, kā arī piedāvāta iespēja to darīt arī Latvijas Neredzīgo bibliotēkā Rīgā.

Diktātā atzīmes netiks liktas, turklāt to varēs rakstīt, gan norādot savu vārdu, gan anonīmi, jo iniciātīvas mērķis ir sniegt iespēju ikvienam novērtēt savas zināšanas latviešu valodas pareizrakstībā. Interesenti, kuŗi būs rakstījuši diktātu klātienē, ar savu darba kļūdu labojumu varēs iepazīties attiecīgajās norises vietās, savukārt tie, kuŗi būs uzdevumu pildījuši tiesīsajā, kļūdu labojumu varēs apskatīt savā e-pastā aptuveni mēneši pēc pasākuma norises.

VĒSTNIECĪBU ZINĀS

LIELBRITANIJA. 25. septembrī notika Latvijas vēstniecības Apvienotajā Karalistē sadarbībā ar Igaunijas un Lietuvas vēstniecībām un ERAB Kultūras programmas atbalstu organizētā "Baltijas ceļā" 30. gadadienai veltītā diskusija *The Baltic Way: The next 30 years. How we shape our future.*

Svinīgais pasākums Eiropas Rekonstrukcijas un Attīstības bankas (ERAB) galvenajā mītnē Londonā tika atklāts ar I. Znotiņa fotoizstādi "Baltijas ceļš", kas atspoguļoja 1989. gada 23. augusta vēsturiskos notikumus dokumentālās fotogrāfijās. Plaši apmeklētās diskusijas dalībniekiem tika prezentēta Latvijas In-

stitūta īsfilmā *Act Baltic Way*. Diskusija Baltijas valstis pārstarēja: Pauls Raudseps – žurnālists un komentārists, žurnāls "Ir", Igauniju – Kadi Kenka (Kadi Kenk) – vides jautājumu aktīviste, sabiedriskā organizācija *Let's do it Foundation*, un Lietuvu – Monika Bielskīte (Monika Bielskyte) – stratēģe, futūriste un innovāciju atbalstītāja.

SOMIJA. 26. septembrī Latvijas vēstniecībā Somijā jau otro gadu pēc kārtas tika atzīmēta Eiropas Valodu diena. "Vārdiem, valodai un dzejai ir īpaši liels, ja ne pats lielākais speks pasaules veidošanā un virzībā," atklājot vakaru, sacīja vēstniece Kristīne Našenieiece.

Vakara goda viesi bija somu dzējniece Heli Lāksonena (Heli Laaksonen) un latviešu dzējnieks Guntars Godiņš, un svētku centrā bija dzēja somu un latviešu valodā no Heli Lāksonenes jaunās dzējas grāmatas *Aurinko. Porkkana. Vesi* (WSOY 2019), kā arī Guntara Godiņa dzejoli.

GRIEKIJA. 27. septembrī Latvijas vēstniecībā Atēnās, vēstniecības "Kultūras telpā" tika atklāta fotogrāfiju izstāde "Latvijas sajūta". Izstādē apskatāmas trīsdesmit fotogrāfijas, kas atbild uz jautājumu – kādi attēli mums rada Latvijas sajūtu. Piedalīties un iesniegt savus darbus tika aicināti visi, kas jūtas piederīgi latviešu kopienai Grieķijā.

Izstādē atklāšanā Latvijas vēstnieks Grieķijā Māris Klišāns klātēsošajiem prezentēja vēstniecībā izstrādāto bukletu par Latviju grieķu valodā.

Latvijas Radio bigbends koncertē Francijā

Latvijas Radio bigbends un labi zināmi franču mūziķi izpildīja īpaši bigbendam tapušo programmu *Paris '19 - '29* 30. septembrī *Le Bal Blomet*, Parīzē un 3. oktobrī *Theatre de la Coupe d'Or*, Rošforā, Francijā, informē bigbenda pārstāvji.

Šo unikālo programmu – *Paris '19 - '29*, tieši Latvijas Radio bigbendam ir izveidojis Francijā un pasaule labi zināmajais džeza mūzikās un kompozīcijas profesors Pjērs Bertrāns (Pierre Bertrand). Šī programma ir slavenu mākslas darbu ilustrācija mūzikā, jo to veidojot, Pjērs iedvesmojās no tādiem slaveniem 20. gadsimta gleznotāju mākslas darbiem kā *Le reve* (Pablo Picasso), *Tour Eiffel* (Robert De launay) u. c. Programmas pirmatskanojums notika šī gada februāri festivālā *Saxophonija*.

Simtgades filma dadas uz Eiropas kinoteātriem

Latvijas filmu studijā *Atom Art* radīta Simtgades animācijas filma "Jēkabs, Mimmi un runājošie suni".

Filmas reklāmas plakāts

Filmu šajā rudenī izrādīs kino-teātors Polijā, Francijā un Spānijā, turklāt filma iekļauta vairāk nekā 40 starptautisku festivālu programmās, informē Nacionālajā Kino centrā.

Zīnas sakopojis P. Karlsons

Rīgas Starptautiskajā kino festivālā izrādīs gandrīz 150 filmas

Rīgas Starptautiskajā kino festivālā (RIGA IFF), kas norisināsies

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

Patlaban, kad pasaules uzmanības centrā atrodas pret ASV prezidentu Trampu ievadītā impicēmanta (atstādināšanas) procedūra un visam, kas notiek Baltā nama un Kapitolija gaitēnos, tiek drudžani sekots, vērts pakavēties arī, var teikt, pie tirkko dzirdamiem, bet "ietiepīgiem" čukstiem Kremļa gaitēnos. Lieta tāda, ka daudzu potenciālu varas tīkotāju acis jau tagad vērstas uz 2024. gadu, kad saskaņā ar Krievijas konstitūciju beidzas Vladimira Putina prezidentūras pēdējais termiņš un jānotiek tā sauktajam "Lielajam transferam" – varas nodošanai citas personas rokās.

Maskava tagad baumo par Krievijas premjerministra, 54 g. v. Dmitrija Medvedeva drīzu at-

kāpšanos no amata, turklāt to grībot steidzināt ļoti ieteikmīgais, pasakaini bagātais oligarhs Ališers Usmanovs (uzbeks pēc izcelsmes).

Dmitrijs Medvedevs ne tikai auguma, bet arī formāta ziņā ir mazāks par Vladimиру Putinu.

Zinām, ka konstitūcija Putinam neļauj balotēties vairāk nekā divus termiņus pēc kārtas, un viņš gādāja par to, lai Medvedevs četrus gadus – no 2008. līdz 2012. gadam – būtu prezidents, pašam samērā pietīcīgajā premjēra krēslā faktiski "esot pie stūres". 2012. gadā Putins atgriezās savā ierastajā "tronī" un lika Medvedevam būt par premjērministru, kam Krievijas Federācijā, šķiet, ir vēl mazāk teikšanas kā Francijā.

Medvedevam uzticēja veidot Skolkovā, Maskavas tuvumā, supermodernu innovatīvas technikas centru, kas varētu vismaz mēģināt sacensties ar "Silicija ieju" Kalifornijas ziemēlos. Skolkovā tika ieguldīti milzu līdzekļi, bet rezultāts diezgan bēdīgs. Der atgādināt, ka 2017. gadā Putina galvenais sāncensis – "Korupcijas apkaņošanas fonda" vadītājs Aleksejs Navalnijs nāca klajā ar dokumentālu filmu "Viņš jums nav Dimons" – par to, kā Medvedevs pats iedzīvojies bagātībā, turklāt daļēji pateicoties šaubīgiem "dāvinājumiem".

Vēl Kremļa gaitēnos čuksts, ka sabiezējušies mākoņi pār Maskavas mēru Sergeju Šobaņinu. Ja viņu dabūs nost no potenciāliem

Čuksti Kremļa gaitēnos VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

SALLIJA BENFELDE

Latviskais kods. Subjektīvas piezīmes

SALLIJA BENFELDE

Konference Cēsīs bija savedusi kopā latviešus no visām pasaules malām, un tā, manuprāt, bija liecība par to, ka kultūra nav tikai svētku ģērbs, ar kuru lepoties dažas reizes gadā.

Pasaules latviešu kultūras konference lika domāt ne tikai par to, ka kultūra ir tā līme, kas mūsaista, kā jau pirms konferences pauða ALA Kultūras nozares vadītāja Liga Ejupe. Protams, atsevišķi var runāt arī par valodu, par kultūrvēsturisko atmiņu – atļaušos teikt, ģenētisko atmiņu, jo mēs mantojam ne tikai acu vai matu krāsu, spējas un slimības, bet arī, tā pavism vienkārši skaidrojot, to, ko piedzīvojuši mūsu senči. Tas ir mūsu latviskais kods, kurš mūsos mīt arī tad, ja to nepamanām vai negribam pamānīt.

Tomēr mūsdienās viss nav tik vienkārši, jo visdažādākās informācijas pārbagātība un tas, ko dēvējam par tirgu, ir mainījis un maina dažādu procesu norisi.

Ar atšķirīgo savā kultūras mantojumā, protams, varam piesaistīt uzmanību, bet patiesu interesi un augstu vērtējumu var iegūt tikai tā māksla, kurā ir ne tikai šis atsevišķais, īpašais, bet arī vispār-cilvēciskais, tas, ko dēvējam par Mākslu ar lielu burtu. Par savu pieredzi, kā padarīt mākslu pažīstamu pasaulei, un par to, cik tas nav vienkārši un vai tas ir iespējams, diskusijā par latviešu vizuālo mākslu runāja tās dalīnieki. Dzirdētais, manuprāt, apliecināja, ka nav svarīga pieredība kādai tautai vai nācijai, bet mākslas lielums (un mūsdienās arī spēja izvēlēties, kur, kad un kuriem savus darbus parādīt), nosaka to, vai mūsu mākslu grib redzēt arī citi šajā pasaule. Bet latviskais kultūras mantojums ir

tas, kas dod pieredzi un spēku, rosina radīt. Līdzīgas atziņas izskanēja arī mūziķu sarunā – latviskās noskaņas, folklorā mēdz ievities skaņdarbā, tā ir kā jaunrades pamats, tomēr ne vienmēr latviešu komponistu radītajā skāndarbā rodamas pazīstamas folkloras temas vai melodijas. Mūzikā, tāpat kā vizuālajā mākslā vienmēr kļāt ir vēl kaut kas – vārdā grūti nosaucamais, kas apliecinā, ka tā ir Māksla. Mūziķi piekrita pasaule šobrīd zināmākā latviešu komponista Ērika Ešenvalda sacītajam, ka radot cilvēks vienmēr ir viens, par spīti tam, ka aiz viņa savā ziņā ir iepriekšējās paaudzes, to pieredze un skolotāju dotaits. Interesants bija Ešenvalda sacītais, ka agrāk viņš vienmēr juties kā aiz stipras sienas – brāļi Kokari, Ojārs Vācietis, Imants Ziedonis... Kādu brīdi pēc viņu aiziešanas bijusi tulksuma sajūta un pietrūcis tā drošās siecas, stiprā pleca, līdz nākusi atskārta, ka tagad ir viņa paša kārta doties tālāk, tagad arī viņš ir tas ceļa gājējs.

Interesanta bija arī diskusija par identitāti. Izskanēja atziņas, ka, piemēram, latviešu valoda ir arī ekonomiskas dabas jautājums, jo ne katrs var atļauties vest bērnus uz svētdienas skolu, mēdz būt tā, ka vienam no vecākiem jāstrādā, bet otram jāpaliek kopā ar mazāko vai mazākajiem bērniem vai arī skoliņa ir patālu un celš nemaksā maz. Ir vecāki, kuri izvēlas saviem bērniem nemācīt latviešu valodu, jo cer, ka tā viņi ātrāk iekļausies vietējā sabiedrībā. Mitu par to gan kliedēja diplomāts, Valsts prezidenta padomnieks Rolands Lappuķe, sakot, ka jau sen ir publicēts kāds pētījums, kas apliecinā – bērni parasti nespēj iemācīties mītnes zemes

"Lielā transfera" pretendentiem, viņa vietu varot ieņemt pašreizējais Krievijas prezidenta administrācijas vadītāja vietnieks Sergejs Kirjenko.

Populāritātes ziņā otrs pēc Putina skaitās Krievijas aizsardzības ministrs Sergejs Šoigu. Viņš varētu kļūt visai iespējams Putina "mantinieks" 2024. gadā. Un tagad daudziem "Lielā transfera" gaidītājiem, var teikt, akmens nokrita no sirds, kad Šoigu kādā intervijā, jautāts par nākotnes iecerēm, atbildēja, ka viņa sapnis esot "atgrīzties dzimtajā Sibīrijā" un tur "būvēt jaunas pilsētas". Tātad te Kremlis atkrīt?

Viskareivīgākos lielkrievu šovinistus un imperistus Maskavā kaitina un ērcina divas personas –

Rēķinu palātas vadītājs (faktiski Valsts kontrolieris) Aleksejs Kudrins un varenās "Sberbankas" direktors Germans Grefs (vācu izcelsmes). Iemesls: Kudrins, rūnājot starptautiskā INTOSAI konferencē, teicis, ka viņa vadītas Rēķinu palātas misija esot pamatīgi pārkātot visu valsts pārvaldes struktūru, pielāgojot to mūsdienu prasībām. Un Grefs izteicies tādā pašā garā, piebalsojot viņam. Abu viru nelabvēļi ņurd, ka Kudrins jau uzņēmies valsts vadītāja funkcijas un kopā ar Grefu izdabājot "kollektīvām Rietumiem" – mūžsenajam ienaidniekam.

Līdz "Lielajam transferam" vēl nepilni pieci gadi, bet cik jau žults sakrājies...

Laikraksts

BRĪVĀ LATVIJA

JOPROJĀM INFORMĒ, IZGLĪTO, IZKLAIDĒ

Pasūtiniet digitālo laikrakstu ŠEIT:

www.brivalatvija.lv/abone-interneta

vai maksājiet bankā SIA VESTA-LK kontā:

**AS SEB banka, kods UNLALV2X,
Konta nr.: LV80UNLA0050016243516**

ar piezīmi "BL abon" un norādot vārdu, uzvārdu, e-pastu un mājas adresi

Ilk nedēļu izlasīsiet Jums svarīgu informāciju labā latviešu valodā.

Abonementa maksā:

- par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
- par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
- 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

Par reklāmu un sludinājumiem

sazinieties ar redakciju

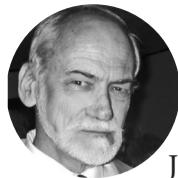
Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, LV-1011,

e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv,

tālr: +371 67326761 vai +371 29439423

www.facebook.com/@brivalatvija
[@briva_latvija](http://www.twitter.com @briva_latvija)

Mājaslapa:
www.brivalatvija.lv

JURIS ŽAGARIŅŠ

Rakstu krājuma kultūrai un brīvai domai numurs JG298 jau nonācis abonentu rokās visā pasaulē un daudzās bibliotēkās Latvijā, kā arī Jāņa Rozes un Zvaigznes ABC grāmatveikalos, Galerijā *Istaba*, Apgāda *Zinātne* veikalā un Latvijas okupācijas mūzeja grāmatu galā.

Dzejoli ir no Sandras Ratnieces, Amandas Aizpurietes, Andreja Turlaja un Andra Ogrīna; ir arī Eināra Pelša no krievu valodas atdzīvotas Osipa Mandelštama vārsmas. Žurnāla ievadlapā Juris Kronbergs, mēli zobos, apsveic Uldi Bērziņu viņa 75. dzimšanas dienā.

Prozas mākslu īsstātos piedāvā Aivars Klavīs, Ilze Lāce-Verhaeghe un Evita Hofmane.

Mākslas zinātniece Baiba Magdalēna Eglīte apraksta izstādi Pasaules latviešu mākslas centrā

Cēsis, kas veltīta tēlniekam Jānim Mintikam (1944-2014). Latvijas Nacionālā Mākslas mūzeja izstāžu kurātore Dace Lamberga zem virsraksta "Edvīns Strautmanis

un citi ņujorkieši Cēsu festivālā" ieskatās izstādē "Tuvplāns". Amerikas latviešu mākslas apvienības prezidente Linda Treija iepazīstina ar londonietes Ilgas Leimaness savdabīgo mākslu. Skulptūru un gleznu attēli bāgatina daudzas žurnāla lappuses un arī, protams, žurnāla vāku.

Dirigente mūzikoloģe Gunta Plostniece īpaši atzinigi vērtē divus koncertus XV Latviešu dziesmu un deju svētkos Kanādā jūlijā mēnesi: Latvijas Valsts akadēmiskā koņa "Latvija" koncertu Māra Sirmā vadībā un instrumentālās kamermūzikas un simfoniskā orķestra koncertu.

Trimdinieks Kārlis Skalbe mīrīs Zviedrijā 1945. gadā. Latvijas Universitātes Literātūras, folkloras un mākslas institūta vadōšā pētniece Inguna Daukste-Silasproģe liecina, ka Kārla Skalbes

daudzsējuma "Rakstu" publicēšana no 1952. līdz 1955. gadam pierādīja latviešu nacionālās literātūras dzīvotspēju trimdā.

13. Saeimas deputāts, bijušais Latvijas Ārpolitikas institūta vadītājs Atis Lejiņš norāda uz īru tautas rīkotiem gadskārtējiem ielu karnevāliem par godu romāna *Ulysses* autoram Džeimsam Džoīsam (James Joyce), un aicina latviešu tautu tādā pašā veidā godināt kādu mūsējo diženu, iemīlotu literātu.

Neatkarīgais žurnālists, politikas notikumu apskatnieks, Otto Ozols (istā vārdā Mārtiņš Barkovskis) zem virsraksta "Kā Rīgā pulcējās "Aukstā kaļa 2" zaudētāji" mudina lasītājus kritiski vērtēt Latvijas valdības nevēribu/nevarību iepreti Krievijas valdības graujošās ietekmes vairošanu.

Grāmatu recenziju nodaļā Bārbala Simsone raksta par Oskara Vizbuļa īsprozas krājumu *Pēc jēzus vecuma sviests*, Gundega Zēhauza (Seehaus) par Ineses Dreimānes debījas romānu *Vēstule ar pielikumu*, Andrejs Grāpīs par Māra Salēja dzejkrājumu *Tuvošanās* un Lāsma Gaitniece par Valda Rūmnieka *No Raiņa līdz Čakam*, kā arī par Baibas Šābertes *Gunārs Astra. Sirdsapziņas cietumnieks*.

Nodaļā "Dažos vārdos" *Jaunās Gaitas* redkolēģija atzīmē kopš Jāņiem tapušās grāmatas, dažus ievērojamus kultūras notikumus un apbalvojumus.

Par abonēšanas kārtību rakstiet e-vēstuli juris.zagarins@gmail.com vai apmeklējet mājaslapu jaunagaita.net, kur varat arī iekārtīties *Jaunās Gaitas* archīvā no 1955. gada līdz pat šodienai.

"Baigā gada" notikumi ceļojošā izstādē

VALIJA BERKINA

Vecumnieku tautas namā līdz 4. oktobrim apskatāma Latvijas Okupācijas mūzeja ceļojošā izstāde "Pēc mums vēl ilgi zeme skums", kas vēsta par 1941. gadā no 27. līdz 29. jūnijam bēgošās padomju varas Rīgas Centrālcietumā nogalinātajiem 99 Latvijas iedzīvotājiem. Viņu vidū bija arī no Vecumnieka pagasta (līdz 29.12.1939. Vecmuižas pagasts) Manfrēds Timmermanis (1892-1941) - Vecmuižas pagasta Umpārtes (Viesīturu) 1. pakāpes pamatskolas pārzinis, 2. Umpārtes mazpulka (darbojās no 15.03.1930. līdz 1940.) priekšnieks un Vecmuižas baznīcas priekšnieks.

Nozieguma Rīgas Centrālcietumā bāsās sekas atklājās 1941. gada 1. jūlijā, kad Rīgā ienāca vācu armija, un bija iespējams cietuma pagalmā atrakt steigā aizbērtās bedres ar noslepkovaltajiem vīriem.

Lai gan padomju okupāciju no 1940. gada 17. jūnija līdz 1941. gada 1. jūlijam tautā dēvē par "Baigo gadu", tomēr vēsturnieku pētījumu par to faktiski nebija. Tikai 2014. gadā Latvijas Okupācijas mūzeja pētniece, kas speciālizējas nacionālo partizānu kaļa un čekas noziegumu izpētē, Inese Dreimāne stāsta par ceļojošo izstādi "Pēc mums vēl ilgi zeme skums" // Foto: Latvijas Okupācijas mūzeja archīvs

Latvijas Okupācijas mūzeja pētniece, kas speciālizējas nacionālo partizānu kaļa un čekas noziegumu izpētē, Inese Dreimāne uzsāka padziļinātu izpēti un noskaidroja 99 upuru vārdus, aresta iemeslus un slepkavības apstākļus. Viņu piemiņai izveidoja izstādi, kuŗu atklāja 2016. gadā Rīgā, Stūra mājas pagalmā.

"vel ilgi zeme skums" pēc Vecumnieku tautas nama tālāk būs apskatāma no 7. līdz 26. oktobrim Skaistkalnes pagasta mūzejā "Novadnieki", no 28. oktobra līdz 8. novembrim Bārbeles bibliotēkā un no 11. līdz 29. novembrim – Vecumnieku pagasta mūzejā.

Ceļojošā izstāde "Pēc mums

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502
marketing@leta.lv
+371 – 672 225 09
www.leta.lv

VISAS LATVIJĀ IZNĀKUŠĀS GRĀMATAS VARAT IEGĀDĀTIES PIE LIELĀKĀ GRĀMATU TIRGOTĀJA

"LATVIJAS GRĀMATA"

SIA "L. Grāmata"
Rīga, Elījas iela 17, LV-1050
Tālr. +371 67223294
Tālrakstis +371 67227248
E-pasts: lgramata@lgramata.lv

RAKSTIET, ZVANIET, UN GRĀMATAS JUMS PIESŪTĪS PA PASTU

Vēlaties uzzināt par tautiešiem Lielbritanijā?

www.latviesiem.co.uk

SALLIJA BENFELDE

Šī intervija tapa neilgi pirms jaunā mācību gada sākuma – diasporas skolu loma latvietības, bērnu un jauniešu piederības izjūtas un pilsoniskās izpratnes veidošanā ir nenovērtējama. Katrs aktīvs, zinošs un daudzpusīgs skolotājs atsver grāmatu kalnus un garas lekcijas, jo auglus nes darbs, kas darīts no sirds.

Dāvis Viļums, Londonas latviešu skoliņas brīvprātīgais skolotājs un kopā ar sievu Santu arī grupas "Kokļu Zapte" dalībnieks, nereti ir sastopāns latviešu pasākumos Londonā. Viņu ir viegli pamanīt, Dāvis piesaista ar savu enerģiju, jautājumiem un ieinteresēto attieksmi netikai tajā, kas skar izglītību un kultūru.

No kurās Latvijas puses esat un kā kļuvāt par skolotāju Londonas skoliņā?

Mana mamma ir skolotāja, mācīšana man kaut kā ir pieķērūsies. Kad biju pabeidzis technikumu kā programmētājs, biju nolēmis turpināt studijas kā matemātikas skolotājs. Jau programmēšanas studiju laikā praksē izvēlējos aizvietot savu mammu, kuŗa ir informātikas skolotāja. Trīs gadus studēju par skolotāju, studijas diemžēl nepabeidzu, pedagoģiskā diploma man nav, bet vismaz pamatus esmu apguvis. Esmu no Bauskas puses, Jaunsaules – tas ir mazinš ciematiņš netālu no Skaistkalnes. Tur arī gāju skolā un nācās redzēt, kā skola nodega. Kaut ko tur atjaunoja, bet jau kādus gadus piecus skola ir slēgta. Tad mācījos Iecavā, pēc tam Rīgā.

Kāpēc nolēmāt aizbraukt uz Lielbritāniju?

Nāku no maza lauku ciematiņa, un mani vienmēr saistīja tas lielais, kas ir kaut kur tur ārā, plašums. Bija sajūta, ka visu ir iespējams aizsniegt, un man gribējās tālāk. Tā nu sanāca – no mana mazā ciematiņa uz lielāku ciematu, tad Rīga, ar kuŗu man arī nepietika (*smejas*). Atbraucu ekskursijā uz Londonu un sapratu, ka es gribu te mazliet padzīvot. Kultūra mani vienmēr fascinē, arī viss, kas ir saistīts ar šo valsti. Likās, ka dzīve šeit paver daudzus celus un gribējās iet un izpētīt.

Cik gadus jau dzīvojat Londonā?

Novembrī būs septiņi gadi.

Vai Brexit neko nemainīs jūsu plānos?

Teikšu godīgi – gadiem ejot, uz Latviju atpakaļ velk aizvien vairāk. Joprojām gan ir lietas, ko šeit gribas pabeigt, bet atpakaļ velk aizvien stiprāk. Brexit ieteikmē manu noskanojumu, un ir diezgan trakki noskatīties, kā viss notiek. Tājā cilvēku lokā, kurā esmu, lielākajai daļai tas izskatās kā pilnīgs neprāts. Kādu laiku pasaule gāja tādā pozitīvā virzienā, kādā arī es biju iztēlojies nākotni. Pēdējo četrā gadu politika pagriezusies pavisam citā virzienā. Es, protams, ticu labākai nākotnei, bet labajām lietām preti ir daudz sliktu un sarežģītu. Spriedze pasauļē pieaug, bet domāju, ka lielākā daļa cilvēku, kuŗi piedzīvojuši kādu briesmīgu agresiju vai kaŗu, nevēlas, lai kaut kas tāds atkārtotos. Iespējams, satricinājumi notiek tādēļ, ka cilvēki ir pieraduši pie tā, cik ir labi, un neapzinās tās šausmas, kurās tāda agresivitāte sev nes līdz. Mēs tās redzam tikai televīzijas pārraidēs. Cilvēki atlaujas spēlēties

ar mieru un starptautiskajām attiecībām. Vēl pirms kāda laika nebūtu bijis iedomājams jokot ar tādām attiecībām.

Vai Londonas latviešu skoliņa ir darbs brīvajā laikā?

Esmu programmētājs, strādāju savā profesijā, bet skola ir aizraušanās. Biju domājis, ka kļūšu par skolotāju, bet sapratu, ka mana nākotne kā programmētājam ir drošāka. Redzu, ka manai mammai kā skolotājai ir atbildība, tas nav vienkāršs darbs, bet darba novērtējums vismaz finanšālā ziņā nav augsts.

Skoliņa man ir sirdsdarbs. Londonas latviešu skoliņā esmu ģeogrāfijas skolotājs, bet esmu mazliet mācījis arī programmēšanu. Pusgadu programmēšanu kā brīvprātīgais mācīju angļu pamatskolas

niem arī lasīt, bet lasītāji gan viņi nav, tas viņiem nepatik. Sapratu, ka tas nav labākais veids, kā mācīt, tagad visu mācu, kā rotaļājoties.

Ko, jūsuprāt, latviešu skoliņas var un ko nevar iedot bērniem, kuri tajās mācās?

Ir skoliņas un Latvijas tālmācības programmas, kurās bērni var ie-gūt vispārejo izglītību latviešu valodā, un var saņemt izglītību apliecinōšu dokumentu. Mūsu skoliņa to nedara, tas ir interešu pulciņš, kurā galvenais ir iedot un uzturēt saikni ar Latviju, lai bērni sajustu, ka viņi ir daļa no tās. Viņi uz Latviju aizbrauc gadā vai divos reizi, atkarībā no tā, cik to vecāki var atlauties. Galvenais ir apziņa, ka Latvija ir, ka viņi ar to ir saistīti. Vēlāk, pusaudžu gados, latvietība ir uni-

mācīties pie mums ir vairāk nekā iespēju. Nevaram mācīt ļoti daudz bērnu, jo skoliņa ir maza, telpas nav lielas. Šogad skoliņa atzīmēs septiņdesmit gadu pastāvēšanu, to savulaik dibināja trimdas latvieši.

Protams, labāk ir, ja arī mājās bērni runā latviešu valodā, bet ir vecāki, kuŗi izvēlas ar saviem bērniem sarunāties tikai angļu valodā. Manuprāt, tā nav visgodīgākā attieksme pret bēriem – sazināties ar viņiem tikai angļu valodā. Skoliņa nespēj pilnībā iemācīt valodu, ja visur citur ar viņiem runā tikai angļu valodā.

Kā vērtējat Londonas latviešu līdzdalību saiknes veidošanā ar Latviju?

Tā ir katra cilvēka izvēle. Izcīnījām brīvību, lai mums būtu arī

un kultūra ir galvenā saikne ar Latviju. Pilsoniskās sabiedrības veidošana nav vienkārša lieta. Nevienā valstī nav tā, ka visi būtu aktīvi un iesaistītos politikas veidošanā vai ietekmēšanā. Mums ir demokrātija, mēs vēlēšanās varam nobalsot par tiem, kuŗi, mūsuprāt, aizstāvē mūsu intereses. Varam arī darboties partijās. Būtu jau labi, ja cilvēki interesētos par valsts nākotni, bet, kā jau teicu, tas nav viegli un vienkārši.

Pirms vēlēšanām arī Lielbritānijā notika partijs pārstāvju tikšanās ar vēlētājiem. Vai būtu noderīgi, piemēram, Eiropas Parlamentā ievēlētos Latvijas deputātus atkal aicināt uz tikšanos ar vēlētājiem, lai jautātu, ko viņi dara un kas notiek Eiropā?

Domāju, ka tas noteikti ir vajadzigs. Vienmēr cenšos apmeklēt pasākumus šeit, kad no Latvijas atbrauc politiķi, un jautāt viņiem par solījumiem, paveikto un redzējumu, kas jādara. Tā ir saikne un apziņa, ka arī Latvijas vara nav nemaz tāla no mums, kuŗi esam šeit. Tas veicina cilvēku politisko aktivitāti. Es arī zinu, ka vienmēr varu politiķiem uzdot jautājumus sociālajos tīklos, un lielāko tiesu viņi arī iesaistīs diskusijās, atbild uz jautājumiem. Varētu uzaicināt gan Saeimā ievēlēto partijs pārstāvus, gan Eiropas Parlamenta deputātus.

Jūs pats arī esat organizējis pasākumu Londonā saistībā ar Latvijas simtgadi.

Tā nebija tikai mana ideja, tā nāca no Latvijas institūta – izstaigāt, izskriet Latvijas kontūru dažādās valstīs. Latvijas kontūru izstaigājām Londonā, Haidparkā. Jau pirms gadiem pieciem biju uzzīmējis kartē kontūru, kuŗu varētu izbraukt ar velosipēdiem. Simtgades gadā piedalīties vēlējās daudzi, arī vecāki ar bērniem, noorganizēju to, un 11. novembrī darījam to Haidparkā kopā ar bērniem, tas bija ļoti interesanti. Šogad 23. augustā Latvijas vēstniece aicināja pālidzēt sarikot sanākšanu Haidparkā, atzīmējot Baltijas ceļa 30 gadu jubileju. Tas bija jauks pasākums. Neesmu profesionāls pasākumu rīkotājs, man ir cita profesija, tādēļ pasākumu rīkošana prasa laiku, enerģiju un daudz spēku, ne vienmēr varu uzņemties kaut ko darīt ārpus darba un skoliņas.

Vai jums ir kāda īpaša aizraušanās ārpus darba, sirdsdarba un "Kokļu Zaptes", ja paliek kāds brīvs brīdis?

Mana aizraušanās ir Londona, tās vēsture, man patīk tajā ar velosipēdu izbraukāt pa visām iespējamām ielām un tās izpētīt, kad vien atrodū brīvu laiku. Lielāko tiesu to daru kopā ar sievu, viņa vienmēr nāk man līdzi un ir visur spēcīgs atbalsts. Liela daļa Londonas septiņos gados ir apgūta, bet vēl ir ko redzēt un uzzināt, lai gan domās jau bieži esmu mājās, Latvijā.

Šī publikācija ir daļa no interviju cikla ar pilsoniski aktiviem diasporas cilvēkiem, kas top Eiropas Latviešu apvienības projekta «Simts balsis Simtgadē» ietvaros. Projektu finansē Latvijas Republikas Kultūras ministrija no Latvijas Simtgades atbalsta programmas līdzekļiem.

Dāvis ar Santu

bērniem, kādu laiku vakaros programmēšanu mācīju arī pieaugušajiem angļiem. Domāju, ka varbūt būtu interesanti izveidot programmēšanas pulciņu latviešu bērniem, bet līdz galam visu vēl neesmu izdomājis. Man vienkārši tas sagādā prieku – mācīt. Patik strādāt ar bērniem, viņus iedvesmot, redzēt aizrautību viņu sejīnās. Ģeogrāfijā mācu ar Latviju saistītas liecas, un jāteic, ka ģeografija man ļoti aizrauj, tādēļ nolēmu, ka tas ir tas, ko varu bērniem mācīt. Ir jāparāda viņiem, kādā tā Latvija ir. Kur kartē atrast pilsētas, upes, ezerus, kā tos sauc, kur ir augstākais kalns. Bērni nosāradās sajūtu, ka Latvija ir pazīstama. Varbūt viņi visu neatcerēsies, bet kaut kas jau paliks. Kāds, piemēram, pieminēs Liepāju un bērni atcerēsies – jā, zinu, tā ir pilseta pie jūras tajā Latvijas pusē, kas saucas Kurzeme.

Vai viegli piedabūt bērnus mācīties ārpus "īstās" skolas?

Protams, viņi zina, ka latviešu skoliņa nav "īstaja" izglītības sistēmā, tā vairāk ir kā izklaide un atpūta. Mācu bērniem vecumā ap desmit gadiem, viņiem tuvojas pusaudžu vecums, vajadzīga zināma viltība, lai viņus ieinteresētu. Spēlējam ar ģeografiju saistītas spēles. Bērniem spēles patīk un caur tām cenšos viņiem iedot savu vēstījumu, radīt bērniem sajūtu, ka viņi ir latvieši.

Vai vecāki labprāt ved savus bērnus uz latviešu skoliņu?

Ja, daļai cilvēku ar to pietiek, jo viņiem ir daudz pašiem savas dzīves. Tādū, kā es, kurš visu laiku interesējas par politiku un visām citām lietām un visu tāpat nevar aptvert un zināt, nevar būt ļoti daudz. Saprotu tos cilvēkus, kuŗi nespēj vai negrib visam sekot līdzi. Nevar cilvēkiem pārmest to, ka viņus neinteresē politika, tā ir ļoti sarežģīta. Tāpat kā nevar pārmest to, ka cilvēki balso par politisko spēku, kas izklausās ļoti vienkārši un runā labi saprotamas lietas, lai gan pēc tam izrādās, ka tā nav patiesība. Tādēļ gribu teikt, ka valoda

mācīties pie mums ir vairāk nekā iespēju. Nevaram mācīt ļoti daudz bērnu, jo skoliņa ir maza, telpas nav lielas. Šogad skoliņa atzīmēs septiņdesmit gadu pastāvēšanu, to savulaik dibināja trimdas latvieši.

PAR SIRDSDARBU

Par baltiešu *generāliem* Lamā, Sibīrijā

No Sibīrijas bērnu šīsvasaras braucienā iespaidiem

Sis stāsts 1991. gadā publicēts Noriļskas žurnālā "Memoriāls". Tā autors Ievans Sidorovs, dzimis 1918. gadā, piedalījies Padomju – somu karā (1939. – 1940.), trīsreiz ievainots, nokļuvis somu gūstā. Pēc karā beigām apmainīts ar gūstekniem. 1940. gada pavasarī viņu arestēja par nepietiekamu pretošanos somiem, sodīts kā dzimtenes nodevējs un uz pieciem gadiem aizsūtīts uz Noriļsku. 1958. gada aprīlī reabilitēts, dzīvoja Noriļskā. Kas palidzēja izdzīvot briesmīgajos gados? Kā viņš uzskata – jaunība, prasme strādāt. 1941. gada pavasarī viņam paveicās – Sidorovu nosūtīja uz atpūtas nama celtniecību pie Lamas ezera. Drīz viņš kļuva par liecinieku briesmīgiem notikumiem – uz Lamu atveda artilērijas pulka virsniekus no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Bez tiesas un izmeklēšanas arestētus un soditus. Kopā ar viņiem viņš strādāja visu karā laiku.

"Atceros, tas bija 1941. gada 12. maijā. Uz mūsu 2. lēgera 5. baraku brigadieris Terehovs atveda liela auguma vīrieti, apģērbtu gaļā, melna kokīka ādas noskrandušā mētelī. Es gulēju divstāvīgas nāras augšējā plauktā, zem manis – slimais Dāvids Nauma dēls Šterenglūss, blakus – mūsu brigadieris Valdemārs. Brigadieris un cilvēks apmetnī izraudzīja divus celtniekus nosūtīšanai kaut kur tālāk par Noriļsku. Sterenglūss un Valdemārs (abiem bija vairāk par 40 gadiem) ieteica panemt līdzi arī mani un Sergeju Borisovu. Sergejs pēc profesijas bija galdnieceks, bet es lidz armijai mācījos technikumā koka konstrukciju darbus. Vai nu pažēlojot mūs (mēs bijām jaunākie brigādē), bet varbūt pēc kādiem citiem, labākiem aprēķiniem, 13. maija rītā mūs aizveda pa dzelzceļu uz lidmašīnu pacelšanās vietu un pāvelēja iekārtoties divmotorīgā, zaļā lidmašīnā. Pats viņš iekārtojās lidotāja kabīnē, bet es – dažādu kravu vidū, kur bija kastes ar naglām, durvis, logurāmji, produkti u.tml.

Lidmašīna nolaidās uz sniegota laukuma, ierobežotu ar eglēm, 100 metrus no Lamas ezera. Mūs sagaidīja pieci krāvēji, sestais bija NKVD jaunākā komandieŗa formā, un viņš ziņoja par mums cilvēkam apmetnī. (..)

Divu kalnu pakājē, gandrīz pie paša ledus, bija četras teltis. Viens liela – 40 cilvēkiem un ar divām krāsnījām – *buržuikām*. Tajā dzīvoja tikai 12 cilvēki – galdnieki un namdarī.

Lēgeris Lamā bija no trīs pusēm ierobežots ar dzelondrātīm, bet ceturtajā pusē to ierobežoja ezers. Zonā atradās arī ceptuve, virtuve, zirgu stallis ar trīs zirgiem. Bija arī karceris, taisīts no abām pusēm ar tēstiņiem balķiem, bez logiem, bet ar masīvām durvīm. Drāšu zonas vārti netika aizvērti, bet pie tiem baltā kažociņā stāvēja apsargs.

Mežā, 300 metru no zonas, tika celts atpūtas nams Noriļskas iedzīvotājiem. Iesākts tas tika 1939. gada ziemā, bet 1940. gadā lielāko tiesu ieslodzītos (apmēram 100) smagā stāvoklī izveda no Noriļskas uz šejieni. Gada sākumā bija bijis "melnais sniegputenis", uzkrita

daudz sniega, un uz ezera ledus parādījās ūdens. Tāpēc šeit nevarēja nosēdināt lidmašīnas. Mēģinājums produktus izmest no lidmašīnas rezultātus nedeva, viss pāzuda dziļajā sniegā vai uz ledus. Tad sākās slimības, bads. 1940. gada aprīlī notika slimnieku evakuāciju. Visu to es uzzināju no tiem 12 cilvēkiem, kas dzīvoja lielajā teltī. Kopā ar viņiem nākamajā rītā devos uz ierindu.

Visi mēs devāmies strādāt uz lielo māju – to gatavoja atvēšanai uz jūlijā sākumu, tāpēc ar katru lidmašīnas reisu (atkarībā no laika apstākļiem), uz Lamu atveda vēl ieslodzītos. (...) Par karā sākumu mēs neuzzinājam uzreiz. Ievērojām tikai izmaiņas brīvo –

kas sagaidīja arī mani) un apsargs ar vilku suni.

Apģērbi viņi bija izcili – angļu vilnas formastēri ar atšķirības zīmēm, stingri savilktais siksns, līdz spīdumam nopucēti zābaki. Baltiešu virsnieki kļušēdam ievācīja komandas. Skatīties uz viņiem bija patīkami, tomēr baisi.

Viņiem atļāva nostāties brīvi, aizsmēkēt (smēkējošo bija pavasam maz), apsēsties krastā vai uz koferiem. Katram pavēlēja iziet "apstrādi" – noņemt zeltlietas (pulksteņus, suvenīrus) un vietā saņemt kvīti. Savācīs visas vērtības, nodalījis komandieris Jeremejevs un apsargs ar suni ar tiem pašiem kuuteriem aizbrauca atpakaļ uz Noriļsku.

runāja ar Noriļskas priekšnieku. Saskarsme ar mums, ieslodzītājiem, viņam bija aizliegta, bet viņš dažreiz uzcienāja ar papiroiem "Kazbek". Piecas dienas pēc baltiešu *generālu* ierašanās viņš saņēma radiogrammu: "Izmantot fiziskā darbā, ievērojot katra baltieša iespējas!" Viņu darba "kristības" notika sakņu dārzā. Kilometru no atpūtas nama plānoja izveidot hektaru sakņu dārza.

Generālu brigāde, izņemot divus slimos, bija nostādīta un nodota agronomam rīcībā. Pēc dabas agronoms Ozerovs bija smags cilvēks. Izkalpodamies priekšniecībai, viņš lika *generāliem* pārrakt dobes, kļiedza uz padzīvojušajiem cilvēkiem, kuŗi nebija pieraduši

tīja, ka pludinātāji nokrustījušies un domās atvadījušies no tuviniekiem.

No *generālu* brigādes dienā salima pat pa 10 – 12 cilvēkiem. Novembrī ezers aizsala. Vilķās smaga dzīve – desmit stundu darbs celtniecībā, smirdoša zupa no kāpostiem ar gabaliņu maizes un gulētiešanu 23:00. Žids, Kārklinš, Nurks, Tams, Penīkis, Dakus, Matulis un citi no *generālu* brigādes drīz apguva galdnieka darbus. Viens no baltiešu *generāliem* – Kaulers – iemācījās sūt *valēnkus*. Kauleram atņēma dzirdes aparātu – laikam bija apzeltīts, tāpēc ar viņu sarunāties varēja, vienīgi kliedzot. Man likās, ka kurlums viņu glāba, jo viņu nesatrauca tas, kas notika lēgeri, līdz viņa apziņai tas nonāca vēlāk.

Decembris gāja uz beigām, es iegrīmu sniega tuneli, lai nokļūtu līdz Kaulera mazajai darbnīcai. Bija redzama tikai dzelzs caurule, no kurās viegli cēlās dūmi. Durvis atvēra pats Kaulers. Viņam bija pāri piecdesmit. Uz galda stāvēja ādas atgriezumi, bundža ar naglām un instrumentiem, bija egles zars, pie kura piesiets maziņš zilonītis, blakus dega tieva svecīte. Es sapratu – suvenīri no sievas. Darbnīcā bija pustumsa, tā radīja vēlmi parunāt, un es uzdrošinājos pajautāt Kauleram: "Biedri Kauler, jūs droši vien esat apvainojies uz padomju varu..." es viņam iecliedzu ausis. Bet viņš atbildēja pavisam kļusi, kā visi kurlie: "Man, jaunais cilvēk, droši vien nebūs ilgi vairs jādzīvo. Vecums un apstākļi. Bet jūs vēl esat jauns. Jums viss priekšā. Bija tā, Padomju vara paslēpa mūs, Baltijas valstu komandierus, no liela un briesmīga kara. Virs mums nesprāgt šāvīni, nelido nāvi nesošas lidmašīnas."

Viņš paņēma vēl vienu tievu svecīti, iestiprināja to dzelzs bundžīnpā. Ne mazāk kā trīs stundas es klausījos šo interesantu sarunu biedru, bet viņam gribējās pastāstīt visu, pat to, ko viņš, kā pats izteicās, neviens nebija teicis. Manā priekšā sēdēja kapitālistiskās sabiedrības cilvēks – bagāts, no bagātās ģimenes, izglītots, lieliski runāja krieviski un mācēja pašūt *valēnkus*. Šis večuks ar brillēm, tumšu bārdīju un ūsām mācēja pēc zvaigznēm noteikt, kāds rīt būs laiks un pat paredzēt nākotni. Reiz viņš man parādīja, kā visās krāsās deg horizonts: "Skaties, dēls, tas neatkārtojas, un tādūk skaistumu var redzēt tikai šeit." Vēl viņš teicā: "Visos laikos, kamēr dzīvosi, ievēro: Krieviju neviens nekad neuzvarēs. Neskatoties uz to, ka vācieši ir pie Maskavas, karā uzvarēs Krievija."

Pēc diviem gadiem Kauleru nošāva...

1941. – 1942. gada ziema bija loti smaga Lamas iedzīvotājiem. Nepietiekami pieveda produktus. Cinga plāva cilvēkus ne tikai Noriļskā, bet arī Lamā. Bet, kad cinga "sadrādzējas" ar dizentēriju, lielākā daļa sāka slimot. Žiemā apglabājām 14 cilvēkus. Viņi visi bija no Baltijas.

(Turpinājums 9. lpp.)

Sibīrijas bērni Lamas ezera krastā

priekšnieka, radista un apsargu uzvedībā. Sevišķi bīstamos – taujas ienaideņiekus (soditus pēc 58. panta) nosūtīja uz Noriļsku, tāpēc mēs palikām pavasam maz – tikai apkalpojošais personāls. Atpūsties uz Lamu jau trešo reizi atbrauca pionieri.

Augusta sākumā bija pavēle steidzamā kārtā iekārtot telti 40 cilvēkiem tādā vietā, lai to varētu redzēt no visām pusēm, un iežogot ar dzelonstieplēm. Telts vietā vajadzēja iekārtot divstāvu dēlu guļvietas. Tas tika izdarīts, tesa, steidzīgi un pavirši, tomēr 42 vietām. Dēlu nebija, un no divām pusēm vajadzēja apdarināt ar drāšu sietu. Augsts bija silts, pēc darba, kļainodami pa mežu, savācām daudz sēnu un ogu. Kādā dienā pie Lamas atpūtas nama piestājās divi kuteri, kas bija savstarpejīgi saistīti. Mēs stāvējām krastā un skatījāmies uz tādu neparastu kuģi. Apvars aizdzina mūs pusmitrē metru no trapa, pa kuru ar grūtībām nokāpā padzīvojuši kaļavīri – 41 cilvēks.

Krastā viņi, nolikuši pie kājām koferus un labas ādas portfelus, stingri nostājās ierindā. Katram bija diezgan daudz mantu. Cetri *generāli*, tad pulkveži, apakšpulkveži ierindu noslēdza divi majori. Tie bija kaļavīri no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Viņus pavadīja Noriļskas priekšnieks Jeremejevs, NKVD nodalījis komandieris (tas,

pie tāda darba. Smago māla zemi nevarēja uzart pat ar arklā iejūgtu zirgu. Divas nedēļas *generālu* brigāde mocījās sakņu dārzā, turklāt savā kaļavīra tērpā, kamēr atnāca pavēle tos pārgērbt. Lūk, tad viss mainījās! Divi lēgeri kļuva par vienu, vienādās vates biksēs un pufaikās gērbītēm cilvēkiem.

No Noriļskas atnāca jauns rīkotums. Bija nolemts ar mūsu rokām izdarīt lielu darbu – Lamas ezera krastā uzcelt vitamīnu ražotni, katlumāju, sūknā staciju un divas lielas barakas. Visos Noriļskas lēģeros uzliesmojušā cinga steidzīnāja mūs. Visus celtniecības darbus vajadzēja veikt 1941. – 1942. gada 22. jūnija Padomju valdība izteica neuzticību Baltijas komandieriem un nosūtīja viņus uz Krievijas aizmuguri. 28. jūnijā viņus speciāla vagonā izveda uz Sibīriju. Viņu cēlē līdz Noriļskai ilga deviņus mēnešus. Deviņi cilvēki cēlās saslima, un viņus nonēma no etapa. Pārejot bez tiesas izmeklēšanas nosūtīja uz lēgeri pie Lamas ezera.

Blakus viņu teltī bija uzcelts sargtornis apkārtēji novērošanai. Sākumā (naktī) tajā stāvēja apsargs. Drīz mēs visi šo baltiešu grupu saucām vienā vārdā – *generāli*. Teicām: "Aizej uz *generāliem* telti un nodod rīkotumu: "Rīt darbā uz ceptuvi vai virtuvi." Netiesi mūs sadalīja divos lēģeros, lai gan teltis bija vienā zonā. Ārsts Haskins katru rītu ziņoja priekšniekiem: "Sodieni 10 slimī, seši no *generāliem*, četri – mūsejīe."

Radists Ievans Molčanovs – bri-

vais – dzīvoja savā mājinā radio-

stacijā un katru rītu pulksten 7

Par baltiešu ģenerāļiem Lamā, Sibirijā

(Turpināts no 8. lpp.)

Dažus izdevās smagā stāvoklī aizsūtīt uz Norilsku ar lidmašīnu vai citu transportu. Viņu likteni es nezinu. Bada nāve ir briesmīgāka par karu frontē. Briesmīgi bija redzēt, kā pa sasalušajiem atkritumiem, kuģus izmeta no virtutes un ceptuves, rakājas cilvēki, ar pirkstiem cenzdamies atrast kaut ko ēdamu. No neliela trokšņa cilvēka ēna aizskrēja kā izbaidīts zvērs. Uz nakts "medībām" gāja lielākais vairums, slēpdamies viens no otra, lai apmierinātu savu badu.

Vel briesmīgāk bija dzirdēt, kā ieslodzītais zaglis Smirnovs, kas strādāja par vedēju ar zirgu, satiekoties rindā virtuvē, nekaunīgi jautāja:

"Nu, ģenerāl, kad atdosi galus? Nav ko smēķēt..." (Divas paciņas Mahorkas deva tam, kas izrok kapu. Vienu tam, kuŗš uztaina zārku.) (...)

Bija redzams, ka baltieši garīgi pakļāvās vai klusi apspriedās ar kādu reliģiozu cilvēku. Tas bija Jomerts – liela auguma, dūšīgs, kluss vīrs. Es nekad nerēdzēju, ka viņš pasmaiditu. Viņam visi ar cienu klanījās. Viņš vienā un tajā pašā laikā devās pie ezera un ilgi stāvēja krastā. Viņu izvēlēja par vecāko, lai gan viņš nebija visveicākais pēc gadiem. Viņš naktis negaja pēc atkritumiem, bet citi ar viņu dalījās. Vienā no aukstajām naktīm 1942. gadā Jomerts nomira. Viņu apglabāja viss leģeris, atnāca pat slimie un vārgie. Kaps viņam bija izrakts dzīļaks nekā ciem. Kad pienāca vasara, Jomerta

Celotāji sakopj baltiešu virsnieku piemiņas vietu

draugi uz viņa kapu atvilka smagu, četrkantīgu akmens bluķi, ko pati daba bija izkalusi... Pārējos kapus atzīmēja ar parastu koku, kam bija piesists klāt dēlis ar vārdu.

Man, krievam, grūti pareizi nosaukt visu to vīru uzvārdus, kuŗi palika Lamas ezera krastā, bet es tos uzrakstīju uz paša dariņata pieminekļa. Tagad baltiešu

ekspedicijas šeit ir uzstādījušas jaunu pieminekli un memoriālus zīmes. Man gribējās pastāstīt par šo mazo leģerpunktu un visu padarīto noriļskiešiem: visi atceras vitamīnu kvasu, kas palīdzēja ie-

slodzītajiem un brīvajiem izglābties no cingas.

Dzīvi palikušie baltieši pamazām tika izvesti no Lamas.

Publikāciju sagatavoja
Dzintra Geka

JURIS LORENCS

Vienas no manām spiltākājām padomju laiku atmiņām – sarunas ar cilvēkiem no Vidusāzijas un Kaukāza. Mēs bijām iekļauti vienā valstī – PSRS, patiesībā Krievijas impērijas mantiniecē. Toreiz es vēl tā īsti nepratu novērtēt uzbeķu, kirgīzu un azerbaidžāņu teikto: "Jūs esat mūsu Rietumi." Tikai tagad, kad pēc PSRS sabrukuma pagājuši teju vai trīsdesmit gadi, es tā pa īstam saprotu šo vārdu jēgu. Kā izrādījās, lietu būtība slēpjās netik daudz Rīgas vai Tallinas gotiskajās smailēs, cik vēsturiskajos procesos.

Trīsdesmit gadi – tas ir laiks, ko pieņems uzskatīt par vienas paāudzes vecumu. Šajā laikā bijušās padomju republikas attīstījusās katra savā virzienā. Daudzīm gluds ceļš uz demokratiju bijis vien trim Baltijas valstīm – Igaunijai, Latvijai un Lietuvai. Daudzīm veicies arī Ukrainai, Moldovai un Gruzijai. Bet šīs valstis savā attīstībā nav izvairījusās no plašu apmēru korupcijas, iekšējiem nemieriem, revolucionāriem, pat cilvēku upuriem. Par pašreizējo rietumniecisko izvēli tās samaksājušas dārgu cenu. Ukrainai atņemta Krima un Donbass, Moldovai – Piedņestras reģions, Gruzijai – Abhāzija un Dienvidosetija. Pie vainas te ir gan ārvastu uzkurinātie un at-

balstītie separatisti, gan Krievijas tieša militāra iejaukšanās, faktiski okupācija.

Savu ceļu gājušas Azerbaidžāna un piecas Centrālāzijas valstis. Šīs islāma ticības tautu apdzīvotās zemes atrodas pavisam īpatnējā stāvokli, kuŗā moderno laiku "naftas nauda" sajaukusies ar ģimeņu klanu valdišanu, kas raksturīgs feodālām cilšu sabiedrībām. Patiesībā Kaukāzs un nomāla Centrālāzija ir stratēgiski svarīgi pasaules reģioni, kur saduras vairāku lielvaru intereses. Par ietekmi te cīnās Krievija, Ķīna, ASV, Turcija un Irāna, pagrīde darbojas radikāli musulmaņu grupējumi. Azerbaidžānā, Uzbekistānā un Kazachstānā valda autoritāri režimi, kuŗos vara tiek "mantota", nodota "uzticama pēcteča" vai pat tuva radinieka rokās. Acīmredzot lielākajai daļai sabiedrības tas šķiet pieņemami. Un, visbeidzot, "odziņa uz tortes" – Turkmenistāna. Zeme, kur Kaspijas jūras krastā nezināmā kapā apglabāts Kārlis Ulmanis. Viena no noslēgtākajām zemēm uz pasaules, despotisks, Ziemeļkorejai līdzīgs režīms. Vienīgā atšķiriba – Turkmenija ir bagāta, tai ir nafta un gāze.

Saprotams, Latvijai visvairāk interesē mūsu kaimiņvalstis – Krievijā un Baltkrievijā – notiekosais. Abās slāvu valstīs pie

varas patlaban atrodas autoritāri režīmi, bet demokrātiskie procesi tiek aizstāti ar to imitāciju.

Tomēr starp Baltkrieviju un Krieviju ir liela atšķirība – Baltkrievija fokusējas uz savām iekšējām problēmām, bet Krievija aizvien aktivāk censās ie-spaidot "tuvās ārزمes". Zīmīgi, ka nu jau atlaitais Trampa administrācijas nacionālās drošības padomnieks Džons Boltons savā pēdējā ārvastu turnejā augusta nogalē apmeklēja Moldovu, Ukrainu un Baltkrieviju, kur izteica stingru ASV atbalstu šo valstu neatkarībai un suverēnitātei.

Bet paraudzīsimies uz pretējo pusī, uz Rietumiem no Latvijas. Sis rudens iezīmē vēl vienu jubileju. Paiet tieši trīsdesmit gadu kopš komūnistisko režīmu krišanas bijušajās PSRS satelītvalstīs. Par procesa kulmināciju var uzskatīt Berlīnes mūra krišanu 1989. gada 9. novembrī. Šodien Čehija, Slovākija, Polija un Ungārija, kas pirms trīsdesmit gadiem atradās pārmaiņu procesu avangardā, bieži tiek kritizētas par atkāpšanos no demokrātijas, par pārlieku koncentrēšanos uz savām iekšējām problēmām. Pārmetumus izpelnās arī "jauņās Eiropas" atteikšanās uzņemt Afrikas un Tuvo Austrumu bēglus.

Īpaši interesanta attīstība vērojama bijušajā Austrumvācijā.

1. septembrī divās Vācijas federālajās zemēs – Saksijā un Brandenburgā – notika vietējo parlamentu jeb landtāgu vēlēšanas. It kā margināls vietēja mēroga notikums, kas tomēr piesaistīja politikas vērotāju uzmanību. Jo vēlēšanās lielus panākumus guva partija "Alternatīva Vācijai" jeb saīsināti AfD (abreviatūra no vārdiem "Alternative für Deutschland"). Abās zemēs tā saņēma ceturto daļu balsu un stabili nostiprinājās otrajā pozicijā. Pārējie Vācijas politiskie spēki AfD idejas raksturo kā "nepieņemamas", "radikālas" un "populistiskas".

Iemesli šai kritikai – AfD vēlas atteikties no eiro un atgriezties pie vecās labās vācu markas. Partija iestājas par Briseles birokrajās varas samazināšanu un nacionālo valstu suverēnītātes atjaunošanu Eiropā. Tātad nevis "Eiropas savienotās valstis", bet gan "tēvzemju Eiropa". Savā programmā AfD tieši runā par tādām modernajā Vācijā politiski nekorektām temām kā "vācu tautas nacionālās identitātes saglabāšana", "islāms nav raksturīgs Vācijai" utt. Bez šaubām, partijas idejas ir radikālas. Bet arī izaicinājumi, ar kuŗiem saskaras Vācija un Eiropa, ir vēl nebijuši. Piemēram, imigrācija un bēglu

krize. Diemžēl vecās, tradicionālās partijas lavierē, izvairās dot skaidras atbildes, un tas cilvēkiem nepatīk.

Partijas šī gada vēlēšanu saukļi ir – "Pagrieziens 2019!" un "Austrumi mostas!" ("Wende 2019!", "Der Osten steht auf!"). Lai gan kopš Vācijas apvienošanās pagājuši trīsdesmit gadi, atšķirības starp nosacītajiem Rietumiem un Austrumiem Vācijas iekšienē joprojām ir ievērojamas. Iekšzemes kopprodukts, reķināts uz vienu iedzīvotāju, bijušajā Austrumvācijā joprojām ir krietni zemāks nekā "vecajās" zemēs.

Nav izslēgts, ka AfD līdzīgas partijas nākotnē radīsies arī Baltijas valstīs. Kopš 1989. gada politiskā attīstība Baltijā ar nelielu aizkavēšanos ir kopējusi Ungārija, Čehija, Slovākija, Polija un Vācijas austrumu zemēs notiekošo. Procesi bijuši līdzīgi, vien ar nelielu laiku nobīdi. Par pirmo bezdelīgu Baltijā varētu dēvēt Igaunijas Konservatīvo Taujas partiju, kurai 101 vietu lielajā parlamentā ir 19 deputāti vietas, bet partijas priekšsēdis Marts Helme ieņem prestižo iekšlietu ministra amatā pašreizējā Igaunijas valdībā. Raudzīsim, kas notiks Latvijā līdz nākamajām Saeimas vēlēšanām!

Ērkšķainais celš uz demokratiju

M U M S R A K S T A

Vai Latvijai nepieciešama obligāta vēlēšanu sistēma?

Pēc nesenajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām arvien vairāk rodas izjūta, ka Latvijā ir jāsāk domāt par obligātas vēlēšanas sistēmas izveidošanu. Pretējā gadījumā valsts var zaudēt visu to, ko uz barikādēm Rīgā pirms trīsdesmit gadiem palidzeja izcīnīt neskaitāmi Latvijas iedzīvotāji. Jādomā, ka viņi un arī tie, kuri vārdi piemiņai ir iegravēti uz lieliem akmeniem Rīgas kanāmalas apstādījumos, ir vilūšies savos tautiešos. Tautiešos, kuri neatrada laiku piedalīties EP vēlēšanās, vai nepadomāja un nenovērtēja šo vēlēšanu svarīgumu savai valstij – Latvijai.

Centrālās Vēlēšanu komisijas dati liecina, ka 66,47% no Latvijas balsstiesīgajiem iedzīvotājiem EP vēlēšanās nepiedalījās. Tai pašā atskaitē *cvk.lv* lasāms, ka no ārvalstīs reģistrētajiem Latvijas balsstiesīgajiem vēlētājiem 91,34% piedalījās šajās vēlēšanās, bet no Latvijā dzivojošiem tikai ap 33,5%. Šie dati kopā ar Saeimas vēlēšanu rezultātiem (45,44% nebalsoja) liek domāt, ka liels skaits no Latvijas pavalstniekiem neizprot, kā Saeimas un EP vēlēšanas atšķiras viena no otras un kā katram Latvijas interesēm. Saeimas vēlēšanās vēlētājam ir dota iespēja, iekļaujoties savas izvēlētās partijas noteikumos, balsot par kandidātiem, kuŗus

vēlētājs uzskata par piemērotiem darboties likumdevējā – Saeimā. EP vēlēšanās vēlētāju pienākums ir ievēlēt astoņus piemērotākos kandidātus, kuri pārstāv Latvijas intereses Eiropas Savienībā. Sevišķi svarīgi to būtu ievērot tiem valsts iedzīvotājiem, kuri nemitīgi pārmet Eiropas Savienībai par netaisnīgu un nevienlīdzīgu pabalsta piešķiršanu Latvijai, salīdzinot ar citām Eiropas dalībvalstīm.

Tiem vēlētājiem, kuŗiem Latvijas intereses ir svarīgas, pirms kandidāta izvēles EP vēlēšanās, derētu padomāt, vai viņa izraudzītajam attiecīgās partijas kandidātam vispār ir matemātiska iespēja tikt ievēlētam. Pārliecinot, rādītājs tādai neiespējamībai ir nesenie 13. Saeimas vēlēšanu rezultāti. Pilnīgi skaidri saprotams, ka uz tām partijām, kurās nesasniedza vismaz 3% atbalstu Saeimas vēlēšanās, nebjā jēga cerēt, ka tikai pēc dažiem mēnešiem viņa kandidātam veiksies labāk EP vēlēšanās. Tāpēc, savas valsts labā sprātīga un patriotiska izvēle būtu balsot par valstij nekaitīgu, bet spējīgu kandidātu no kādas citas partijas, kuŗa ievēšana būtu matemātiski iespējama. Dati arī rāda, ka EP vēlēšanās bija partijas, kas neieguvu pat 1% vēlētāju atbalstu. Tas nozīmē, ka šo partiju

atbalstītāju 10,940 balsis aizgāja “nekurienē” un līdz ar to, ie-spējams, palidzēja ietekmēt EP vēlēšanu rezultātus pretēji Latvijas valsts interesēm.

Laikā, kad Latvijā risinājās EP vēlēšanas, paralēli, tai pašā laikā Rīgā tika atklāti un risināti liela apmēra korupcijas darījumi dažādās pašvaldības iestādēs. Rīgas mērs Ušakovs un vicemērs Ameriks izrādīja neiedomājamu “pārsteigumu” par atklātajiem notikumiem! Abi centās noraidīt pat Mazāko atbildību vai daļēju savas vainas iespējamību. KNAB un VARAM ministrs Juris Pūce, acīmredzot, domāja citādi – KNAB rīkoja pārbaudi abu Rīgas vadošo kungu mājās. Ministrs, neskatojoties uz Ušakova brīdinājumu par tiesāšanos nākotnē, atlaida Rīgas mēru no amata. Ameriks pats, zināmu vai nezināmu apsvērumu dēļ, izvēlējās atteikties no Rīgas vicemēra amata. Cerēsim, ka viņa rīcība bija balstīta uz to, ka viņš atcerējās, kā pieņems attīstītā pasaules valstīs, kur atzinību, kā arī atbildību par labu vai par ne tik labi izpildītu darbu nes šīs iestādes galvenie vadītāji. Valstīs, kurās tieslietu sistēma ir kaut cik sakārtota, Ušakovam un Amerikam, pienemu, būtu jānogaida tīsas lēmums pirms jaunas karjeras iesākšanas. Latvijā, turpreti,

pateicoties vienotam *Saskaņas* partijas vēlētāju atbalstam, Ušakovam un Amerikam atvērās durvis uz legāliem un vēl jo ie-nesīgākiem ienākumu avotiem. Viņi tika ievēlēti Eiropas Parlamentā, lai rūpētos par Latvijas iedzīvotāju interesēm Eiropas Savienībā. Lielāko pateicību viņi ir parādā tiem 66,47% Latvijas iedzīvotāju, kuri neatrada laiku vai vajadzību piedalīties EP vēlēšanās. Protams, arī iepriekš mi-nētajiem, kuŗ savas 10,940 balsis atdeva sapņu mākoņiem.

Neiedomājami grūti ir izprast Latvijas iedzīvotāju apātiju saistībā ar EP vēlēšanām, turklāt tieši laikā, kad risinājās minētie korupcijas atklājumi. Vai iedzīvotāji ir tā aizņemti ar darbiem, ar Latvijas 100 gadu pastāvēšanas svinēšanu, ar dažādiem pilsētu svētkiem? Vai vienkārši ir tā vi lušies savā valstī, ka nevēlas vairs sargāt tās neatkarību un pastāvēšanu? Vai tik liels iedzīvotāju skaits Latvijā nesaskatīja apsvērtu un bīstamu divainību? Kāpēc viņi dāsni pasniedza Ušakovam un Amerikam šo lielisko iespēju? Gaidīsim un redzēsim, kā un vai sie “mūsu” jaunievēlētie Latvijas valsts pārstāvji Eiropas Savienībā gādās par Latvijas interesēm, vai līdzīgi, kā tas bija Rīgas domē.

Pieņemu, ka pirms viņi tiks pie EP ērtībām, viņiem vēl nāksies pārvarēt dažus KNAB un tieslietu radītos šķēršļus.

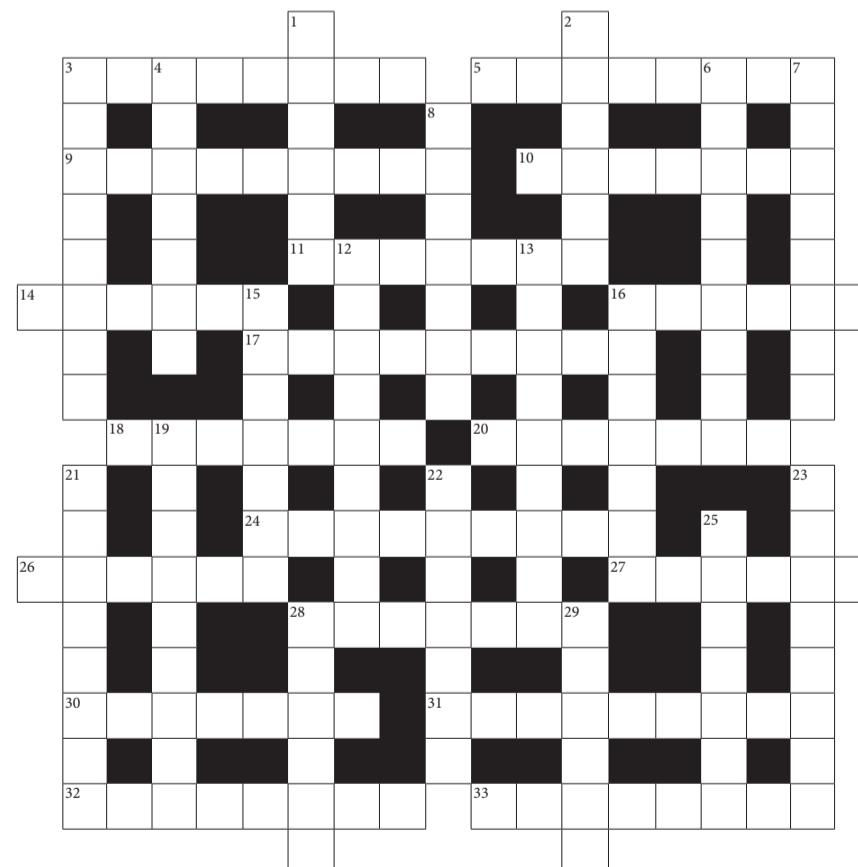
Neskatojoties uz to, ka lielākā daļa cilvēku dzīvē nevēlas pārāk lielu un nomācošu valdības kontroli, 22 valstis pasaulē ir izvēlējušās ieviest obligāto vēlēšanu veidu. To vidū ir tādas demokrātiskas valstis kā Austrālija, Beļģija, Luksemburga. Jāpieņem, ka iemesls šai izvēlei bija sargāt savas valsts drošību un pastāvēšanu tā, lai kāda maza, bet vieno-ta vēlētāju grupa nespētu valstij sagādāt problēmas tikai tāpēc vien, ka vairums valsts iedzīvotāju vēlēšanās nepiedalās.

Jācer, ka EP vēlēšanu rezultāti Latvijā pārliecinās Latvijas iedzīvotājus, ka mūsu valsts drošība un pastāvēšana karājas loti trausla diega galā. Tas nozīmē, ka pašiem iedzīvotājiem jāsāk aktīvāk piedalīties svarīgās vēlēšanās vai paļauties uz valsts noteiktu obligāto vēlēšanu sistēmu un maksāt sodu par neattaisnotu nepiedališanos. Līdzīgi, kā tas bija toreiz, kad privātmāju īpašniekiem lika maksāt soda naudu par karoga neizkāšanu valsts nozīmētajās dienās.

Modris Pakulis

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Līmeniski. 3. Pilsēta Vācijā, netālu no Berlīnes. 5. Panātru dzimtas augi. 9. I. Ziedoņa apakstu grāmata divās daļās. 10. Nelieli naudas ziedoņumi. 11. Dusmīga. 14. Vecaine. 16. Padrēbes. 17. Baznīcas organizācija. 18. Piena produkts. 20. Domu apmaiņa sanāksmē, sēdē. 24. Mechanismi, kas pārnes kustību no vienas vārpstas uz otru. 26.

Nelaipni, īgni (*sarunu val.*). 27. Starptautiska zēnu organizācija. 28. Rūdens pukes. 30. Sauss auglis ar cietu apvalku. 31. Iekšķīgo slimību ārsts. 32. Plaši pazīstamas. 33. Mēbele.

Stateniski. 1. Gari sieviešu apmetni bez piedurknēm. 2. Četrinde. 3. Asas, vircotas. 4. Materiāli nodrošinātas. 6. Ienākums no akcijas tās īpašniekam. 7.

Deformēt ar spiedienu. 8. Asinsatriebība. 12. Divdesmitiskskalndnis. 13. Gērbtuve. 15. Skatuves mākslinieki. 16. Latviešu dzejnieks (1932-2014). 19. Debess ziemeļu puslodes zvaigznājs. 21. Alkoholisks dzēriens. 22. Uzsvars. 23. Rēgulāra transportlīdzekļu pārvietošanās pa noteiktiem maršrutiem noteiktā laikā. 25. Šances sastāvdaļa. 28. Ierice radioviļņu uztveršanai un raidīšanai. 29. Latviešu rakstnieks (1879-1945).

Krustvārdu mīklas (Nr. 36) atrisinājums
Līmeniski. 1. Piķis. 4. Krīts. 6. Komanda. 7. Raudava. 8. Nansens. 10. Karameles. 13. Sasmaka. 15. Eleģija. 17. Pērse. 19. Tektonika. 20. Vakariņas. 22. Svari. 23. Kamejas. 26. Igaunis. 29. Tendencies. 30. Amidols. 31. Tetrode. 32. Tipiska. 33. Abaka. 34. Svīre.
Stateniski. 1. Pauluks. 2. Skata-taka. 3. Kalambūrs. 4. Kantele. 5. Skeleti. 7. Rauss. 9. Spika. 11. Magnolija. 12. Rēderejas. 14. Algebra. 16. Jokaini. 17. Pakts. 18. Etapi. 21. Kapteinis. 23. Kolka. 24. Meksika. 25. Sieksta. 26. Identas. 27. Neapole. 28. Svēte.

Aicinām arī Jūs, cienījamo lasītāj, klūt par Liktenēdarza atbalstītāju!

Aicinām piedalīties mūsu pasākumos vai arī ziedot, naudu ieskaitot

Sanēmejs: Nodibinājums "Kokneses fonds"

Adrese: Lāčplēša iela 75B, Rīga, LV-1011, Latvija

Reģistrācijas numurs: 40008092535 A/S "SEB Banka"

Kontā: LV10UNLA0050006878844 SWIFT: UNLALV2X

vai starpniekbankās:

Skandinaviska Enskilda Banken AB, Stockholm SWIFT/BIC: ESSE SE SS

The Bank of New York Mellon, New York ABA: 021000018,

Konts: 8900106808, SWIFT/BIC: IRVTUS3N

The Toronto-Dominion Bank, Toronto SWIFT/BIC: TDOM CA TTOR

National Westminster Bank Plc, London Sort code: 60-00-04,

SWIFT/BIC: NWBK GB 2L

Skandinaviska Enskilda Banken AB, London Sort code: 40-48-65, SWIFT/BIC: ESSE GB 2L

Vairāk par iespējām pārskaitīt Jūsu ziedoņumus un citu tuvāku informāciju skat. Liktenēdarza jeb "Kokneses fonda" mājaslapā

liktendarzs.lv

YOUNG AUDIENCES – Kamermūzikas koncertu programma skolām

Organizācija Young Audiences darbojas ASV, tai ir nodaļas 40 lielākajās pilsētās, un tās mērķis ir iepazīstīnāt skolēnus ar kamermūzikai profesionālu mūziķu izpildījumā viņiem saprotamā veidā, turklāt tā, lai viņi negaraikotos.

Koncerts notiek kā dialogs starp publiku un mūzikiem. Mūziķi uzdod jautājumus, bērni atbild, un otrādi. Koncerta gaitā skolēni "klūst" par komponistiem, diriģentiem un orķestra mūzikiem un izjūt, ko nozīmē veikt šos pienākumus. Bērniem

arī dota iespēja izmēģināt mūzikas instrumentus.

Tā kā Latvijā šāda pasniegšanas metode nav pazīstama, ASV vēstniecība piedāvā ar to iepazīstīnāt skolu administrātorus, skolotājus un skolēnus. Ap pussim Latvijas skolās jau notikuši šādi bezmaksas koncerti. **Nākamā serija** notiks **no 7. līdz 11. oktobrim** Liepājas apkārnē.

Mērķauditorija ir 3. – 4. klase, bet iespējams iesaistīt arī bērnus no 2. līdz 5. klasei. Ideāls kopējais klausītāju skaits – 100 līdz 120.

Skolēni parasti sēž ielokā uz grīdas, lai būtu iespējami tuvu mūziķiem. Vajadzīgas klavieres vai sintezators.

Koncerti ir bezmaksas. Vienīgais lūgums – programmas dalībniekus, kopā astoņus cilvēkus, pacēnāt ar skolas pusdienu.

Lūdzam arī par koncertu informēt vietējos laikrakstus. Ja rodas papildu jautājumi, lūdzam sazināties ar koncerta lektoru Andreju Jansonu – jansonsa@gmail.com tel. +1 (313) 466-3310.

Koncerti notiks:

Pirmdiens, **7. oktobrī**, plkst. 9 Durbes kultūras namā; 12.10 Pāvilostas vidusskolā.

Otrdiens, **8. oktobrī**, plkst. 10 Nīcas vsk.; plkst. 12 Rucavas pamatskolā.

Trešdiens, **9. oktobrī**, plkst. 11:10 Aizputes vsk.; plkst. 13 Kazdangas pamatskolā.

Ceturtdiens, **10. oktobrī**, plkst. 10:30 Vainodes vsk.; plkst. 13:05 Priekules vsk.

Piektdiens, **11. oktobrī**, plkst. 10:30 Bārtas pamatsk.; plkst. 13:10 Grobiņas ģimnāzijā.

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 euro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas publicēšanas biežumu:

- Atkārtojot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtojot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtojot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: 0,60 euro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS:
NB! 60 euro

Pasta adrese:

Gertrūdes iela 27
Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālraksts +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdiens – 9-17

Otrdiens – 9-17

Piektdiens – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.

Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Redaktore: Lilita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija: Gertrūdes iela 27, Rīga,
LV-1011 (Darba laiks P.O: 9-17, Plk.: 9-13)
Tālr. (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,
Tālraksts: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis (admin.)
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick Northants,
NN6 7TJ. Tālr. (01788823438, faks 01788822441).
Kārtā visas sēru un citu sludinājumu maksas;
pieņemt Rietumu abonementus, izņemot
Vācijas un Zviedrijas.

ABONEMENTA MAKSA:

*Brīvā Latvijas digitālo versiju
varat pasūtināt tāpat kā līdz šim.*

- par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
- par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
- 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

To varat izdarīt caur *Brīvās Latvijas* mājaslapu: <http://www.brivalatvija.lv/abone-interneta>.
Izdrukājot iespējama krāsaina versija.

Tiem *Brīvās Latvijas* lasītājiem, kuri tomēr vēlas lasīt avīzi drukātā versijā, piedāvājam pasūtīt Amerikas latviešu avīzi *Laiks* – tie paši 48 numuri gadā, 20 lappuses, to skaitā 8 lpp. tās pašas, kas kopš 2001. gada bijušas kopīgas abām avīzēm.

Iespēja saņemt *Laiku* pa gaisa pastu no ASV.

- par 6 mēn. – EUR 186
- par pasto pastu no Latvijas – 6 mēn. EUR 86

Ik gadu dāvanā – *Laika* Mākslas kalendārs!

Samaka: naudu ieskaiteit SIA VESTA-LK kontā: AS SEB banka, kods UNLALV2X, nr.: LV80UNLA0050016243516, ar piezīmi LAIKS un norādot vārdu, uzvārdu un adresi.

Latviešu organizāciju un privātie sludinājumi maksā EUR 6,- par 10 mm augstu viensliežigā platumā aizņemtu telpu. **Sēru sludinājumi** (10,6 cm x 7 cm) EUR 60,-. **Komerciālie sludinājumi** EUR 12 par 1 slejas cm. Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāliem vai segvārdu parakstos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā ari redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijas minēto faktu precīzitāti atbilst autors.

Lūdzam ziedojušus iemaksāt:

Biedrības *Laiks-BL* kontā – SEB Banka,
nr.: LV60UNLA0050018705154, vai,
sūtot naudu vai čeku *Brīvās Latvijas* atbalstam
mūsu pārstāvēi *Sarmītei Janovskis*,
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick,
Northants, NN6 7TJ.

Plānotas tematiskas diskusijas par radošo profesionālu sadarbības iniciatīvām, diasporas māksliniecisko kopu (koru, deju korpu, amatierteātru, amatniecības u. c.) lomas stiprināšanu kultūras diplomātijā un iespējām un izainājumiem sadarbības projektu finansīēlajam nodrošinājumam.

Foruma ietvaros tiks iniciēta radošā diasporas kustība un izstrādāti konkrēti ierosinājumi

Latvijas kultūras diplomātijas un sadarbības attīstīšanai. Neformālās programmas ietvaros foruma otrajā dienā interesentiem būs iespēja apmeklēt Berlines vadošās kultūras institūcijas, lai izzinātu to pieredzi sadarbībā ar Baltiju. "Radošās diasporas sadarbība ir līdz šim nepietiekami novērtēts un atraisīts spēks Latvijas kultūras diplomātijai, pašu profesionālu radošās sadarbības paplašināšanai un kultūras nozares attīstībai," no rīkotajū pušes foruma mērķi skaidro Eiropas Latviešu apvienības (ELA) prezidija priekšsēde **Elīna Pinto**.

Visi ārvalstis strādājošie Latvijas radošie profesionāļi, radošo nozaru studenti un citi kultūras un ar to saistīto jomu speciālisti ar pieredzi vai interesī par sadarbību ar Latvijas partneriem, kā

arī diasporas māksliniecisko procesu uzturētāji un ideju generatori aicināti pieteikties bezmaksas dalībāi forumā, līdz 15. oktobrim aizpildot pieteikuma anketu mājaslapā www.radi.me. Forumu rīko Eiropas Latviešu apvienība (ELA) sadarbībā ar Latvijas Kultūras akadēmiju (LKA). Pasākumu atbalsta Latvijas Republikas Kultūras ministrija, Latvijas Republikas vēstniecība Vācijas Federatīvajā Republikā un Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra.

Lai pirms Berlines foruma plaši apzinātu radošās diasporas reģionālumu, ELA un LKA aicina līdz 27. septembrim piedalīties aptaujā, kurās mērķis ir pirmo reizi plaši apzināt ārpus Latvijas dzīvojošu radošo profesiju pārstāvju un viņu domas par profesionālajām iespējām mītnes zemē un sadarbības pieredzi ar Latviju. Aptauja tiek veikta LKA doktorantes Ilzes Upatnieces promocijas darba ietvaros. Plašāka informācija par pētījumu un pētījuma aptaujas anketa atrodama mājaslapā www.radi.me.

Papildu informācija:

Ilze Upatniece,

Latvijas Kultūras akadēmija

E: ilze.upatniece@gmail.com

M: +49 160 97935145

Lelde Vikmane

Eiropas Latviešu apvienība

E: ela@latviesi.com

NEKROPOLE
PERSONU, NOTIKUMU UN KAPU KULTŪRVĒSTURISKA ENCIKLOPĒDIJA

Aicinām atbalstīt virtuālo enciklopēdiju
Nekropole.info
arī materiāli, veicot mērķa ziedojušumus.
Šis ir unikāls projekts, kurām nav analoga pasaule.
Mēs tvejam pasaules aizejošo vēsturi, par centrālo asi,
ap kuņu viss griežas, liekot Latviju.
Tas varbūt ir ambiciozi, bet – kuņš gan darīs, ja ne mēs paši?!

www.nekropole.info!

SPORTS

SPORTS

SPORTS

Kataras galvaspilsētā Dohā 27. septembrī sākās 2019. gada pasaules čempionāts vieglatlētiķā, kuru piedalās arī 12 Latvijas sportisti. Čempionāts notiks desmit dienas, sadalot medaļu komplektus 49 disciplīnās. Diemžēl čempionātā nevar piedalīties viena no Latvijas labākajām sportistēm – Laura Ikauniece, kas, gatavojoties sacensibām, guvusi savainojumu.

Dohā vakarā temperatūra bija 34 gradi pēc Celsija, bet mitrums – 70%. Vidējo distanču skrējēja Līga Velvere sasniedza pusfinālu 800 metru distancē. Pēc viņas sacītā, karstie klimatiskie apstākļi ietekmējuši rezultātu. Sākusies svīšana un nav bijis ko elpot. Velverei – 18. rezultāts, startēja 24 dalībnieces.

Līga Velvere 800 metru distances pusfināla skrējienā finišēja pēdējā un finālā netika. Priekšsacīkstes pārvarējusi Velverē finišēja pēc divām minūtēm un 6,99 sekundēm, skrējienā ievērojami atpaliekot no pārējām dalīniecēm. Pusfināla kopvērtējumā Velvere ieguva 23. vietu 24 skrējēju konkurencē. Skrējienā ātrākā bija amerikāniene Raevina Rodžersa, finišējot pēc minūtes un 59,57 sekundēm. Finālā ieikļuva pa divām ātrākajām trīs pusfināla skrējienā dalībiecēm, kā arī divu labāko rezultātu īpašnieces pārējo pretendētu konkurencē.

Vesera metēja Laura Igaune nesasniedza finālu. Igaune kvalifikācijā veseri meta 67,14, 67,77

un 66,39 metru tālumā, ar ko nebija gana fināla sasniegšanai. Kvalifikācijas normu 72,0 metrus sasniedza deviņas sportistes, bet vēl trīs vesera metējas finālā ieikļuva ar rezultātu. Lai ieklūtu finālā, pietika ar 71,35 m tālu metienu, bet Igaunes personisks un valsts rekords ir šogad maijā sasniegus 73,56 metri. Ar savu rezultātu viņa ieņēma 22. vietu 30 sportistu konkurencē.

Latvijas soļotājs Arnis Rumbenieks Dohā pasaules čempionātā vieglatlētiķa izcīnīja 21. vietu smagajā 50 km distancē, bet Ruslans Smolonskis tika diskvalificēts. Atlētiem šajā distancē bija jājīnās ne tikai ar konkurentiem, bet arī ar Kataras svelmi, jo pat naktī termometra stabīš nenoslīdēja zem 30 gradiem pēc Celcija, turklāt gaisa mitrums bija aptuveni 75%.

Arnis Rumbenieks // Foto: AFP/LETA

Rumbenieks finišēja pēc četrām stundām 28 minūtēm un 18 sekundēm. Grūtajos laika apstākļos Rumbenieka rezultāts uzskatāms par labu. Startēja 46 vīri, līdz finišam tika 28. Abi Latvijas soļotāji pasaules čempionātā normatīvu izpildīja maijā Eiropas kausa sacensibās. Rumbenieks ar trim stundām 57 minūtēm un deviņām sekundēm ir pasaulē 64. labākā rezultāta īpašnieks, bet Smolonskis ar trim stundām 58 minūtēm un 35 sekundēm ieņem 77. pozīciju.

Latvijas šķēpmētējas Madara Palameika, Anete Kociņa un Līna Mūze neveiksmīgi aizvadīja kvalifikācijas sacensības un neiekļuva finālā. Lai kvalificētos finālam, šķēpu vajadzēja mest vismaz 60,90 metrus tālu, kvalifi-

kācijas norma bija 63,50 m. Palameika labākajā metienā sasniedza 59,95 m, Kociņa – 56,70, Mūze – 55,11. Pēc kvalifikācijas sacensību noslēguma kļuva zināms, ka Palameika pasaules čempionātu noslēgusi 18., Kociņa – 24. un Mūze – 27. vietā. Šķēpmēšanas sacensībās piedalījās 31 sportiste, bet finālā ieikļuva 12 labākās.

JĀNIS VIŠĶERS IERAKSTĀS MARATONA VĒSTURĒ

Gaļo distanču skrējējs Jānis Višķers Berlines maratonā sasniedza trešo visu laiku labāko rezultātu. Višķers finišēja pēc divām stundām 16 minūtēm un 59 sekundēm, kas viņam ir personīgais rekords un dalīts trešais labākais rezultāts Latvijas vēsturē.

Višķers finišēja 53. vietā. Aigars Matisons ar rezultātu divas stundas 38 minūtes un 45 sekundes ierindojās 414. Uzvarēja Etiopijas skrējējs Kenenisa Bekele – 2:01:41, tikai par divām sekundēm atpaliekot no pasaules rekorda, kuru pērn turpat Berlīnē sasniedza Eliuds Kipčoge.

Dāmu konkurencē Ilona Marhele (2:42:30) ierindojās 39., Lelde Neimande (2:49:31) – 65. vietā.

TOMS SKUJINĀS: VARĀM CĪNĪTIES PAR AUGSTĀM VIETĀM

Latvijas šosejas riteņbraucējs Toms Skujinās Lielbritānijā izcīnīja 21. vietu pasaules čempionāta grupas braucienā. Tas ir labākais sasniegums Latvijai kopš 2000. gada, kad triumfēja Ro-

māns Vainsteins. Riteņbraucējiem bija jāveic 262 kilometri no Līdas līdz Herogēitai, pārvaret vienu kāpumu, bet distances otrajā pusē veicot septyņus aplūs galamērķa apkārtnei.

Svētdien Jorkšīru piemeklēja pamatīgas lietusgāzes un bija drēgns laiks, kas apgrūtināja braukšanu. Skujinās bija starp riteņbraucējiem, kuri aptuveni 30 kilometrus pirms finiša centās kērt liderus. Lai arī sākumā starpība nebija pārāk liela, pānākt uzvarētāja dāņa Mada Pedersena grupu neizdevās, kaut arī Skujinās bija pats aktivākais sekotājs.

Pēc grūtā brauciena Toms Skujinās bija ļoti gandarīts: "Ir prieks liels par to, ka varēju izlasei un latviešu nācijai parādīt, ka mēs varam cīnīties par augstām vietām. Es ceru, ka šī ticība mūsos tikai aug un palīdzēs sasniegt labus rezultātus nākamajā gadā. Ceru, ka varēsim aizsūtīt vairāk braucējus un federācijai izdosies sagādāt budžetu. Vieta labāko desmitniekā vairs galīgi nav tālu. Ir gandarījums par paveikto, bet vienmēr gribas labāk!"

MOTOSPORTS

Latvijas motokrosa izlase, kuras sastāvā ir Pauls Jonass, Toms Macuks un Dāvis Ivanovs, Aseinas trasē Niderlandē izcīnīja astoto vietu Nāciju kausā. Astotā

pozīcijā par motokrosa olimpiskajām spēlēm dēvētajās sacensībās Latvijas izlasei ir visu laiku labākais rezultāts.

Par čempioniem tika kronēti mājinieki Niderlandes moto-sportisti, kuŗi no troņa gāzuši frančus. Kopvērtējumā ar 18 punktiem uzvarēja Niderlandes izlase, otro vietu ar 47 punktiem guva Belģija, bet trešā ar 58 punktiem bija Lielbritānija. Augsto ceturto vietu ar 64 punktiem izcīnīja Igaunija, bet Latvija ar 73 punktiem bija astotajā pozīcijā, pirmajam piecniekam zaudējot piecus punktus. Sacensību laikā Asenas trasē pamatīgi līja, tādējādi bija dubļains segums un ļoti sarežģīti braukšanas apstākļi.

DAŽOS VĀRDOS

- Portugāles galvaspilsētā Lisabonā norisinājās Starptautiskās tenisa federācijas (ITF) kongress, kurā piedalījās vairāk nekā 350 nacionālajām tenisa federācijām. Kongresa laikā Starptautiskās tenisa federācijas augstāko apbalvojumu "Par ieguldījumu tenisa attīstībā" saņēma Latvijas tenisa savienības prezidents Juris Sawickis (attelā pa kreisi).
- Šoruden skolas solā atgriez-

AGM

ties gatavojas bijušais basketbolists Kristaps Valters. Septembrā sākumā viņš saviem sekotājiem Instagram vietnē pavēstījis, ka ieštājies akadēmijā. "Oficiāli esmu ieštājies Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā," savus sekotājus uzrunājis Valters.

P. Karlsons

Latvijas Nāciju kausa motokrosā izlase – Toms Macuks (no kreisās), Dāvis Ivanovs un Pauls Jonass

PAZINOJUMI

VĀCIJA

DIEVKALPOJUMI

Frankfurte pie Mainas, Emmaus draudzes baznīcā, Alt-Eschersheim 22, Frankfurt-Eschersheim dievkalpojums 8. decembrī plkst. 14. Dievkalpojums vadīs mācītājs Rolands Eimanis. Pēc dievkalpojuma – kopīgs kafijas un tējas galds Draudzes namā. Informācija par dievkalpojumiem atrodama arī Frankfurtes Latviešu biedrības mājaslapā: <http://frankfurtestlatviesi.lv/dievkalpojumi>.

Vircburgā, Deutschhauskirche, Am Schottenanger 2, sestdien, 5. oktobrī, plkst. 13.30 Plaujas svētku dievkalpojums. Māc. Elmārs Ernsts Rozītis un mūsu jaunais iecirkņa mācītājs Rolands Eimanis. Sekos kafijas galds draudzes telpās – kā arī laipni aicināti.

Štutgartē, Vecās Pils kapellā, Schlosskirche, Am Schillerplatz, svētdien,

6. oktobrī, plkst. 15 Plaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu. Māc. Elmārs Ernsts Rozītis. Sekos draudzes sapulce senās sakristejas telpās, draudzes pēcpusdienas ietvaros.

Hanoverā, Markus baznīcas draudzes namā, Hohenzollernstr. 54, 6. oktobrī plkst. 14 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma pārrunas pie kafijas galda.

Memmingenā, Kristus baznīcā, Durantstr. 8, svētdien, 13. oktobrī, plkst. 11.15 Plaujas svētku dievkalpojums. Māc. Elmārs Ernsts Rozītis. Sekos kafijas galds draudzes namā.

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, Butjadinger Str. 59, 20. oktobrī plkst. 11 dievkalpojums ar dievgaldu un bērnu kristībām. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Dr. A. Rosenberg. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Bekhofas latv. baznīcā (Am Beckhof 44, Bielefeld), 27. oktobrī plkst.

Sludinājumus un reklāmu laikrakstā iesniedz ērti arī no sava tāluņa!